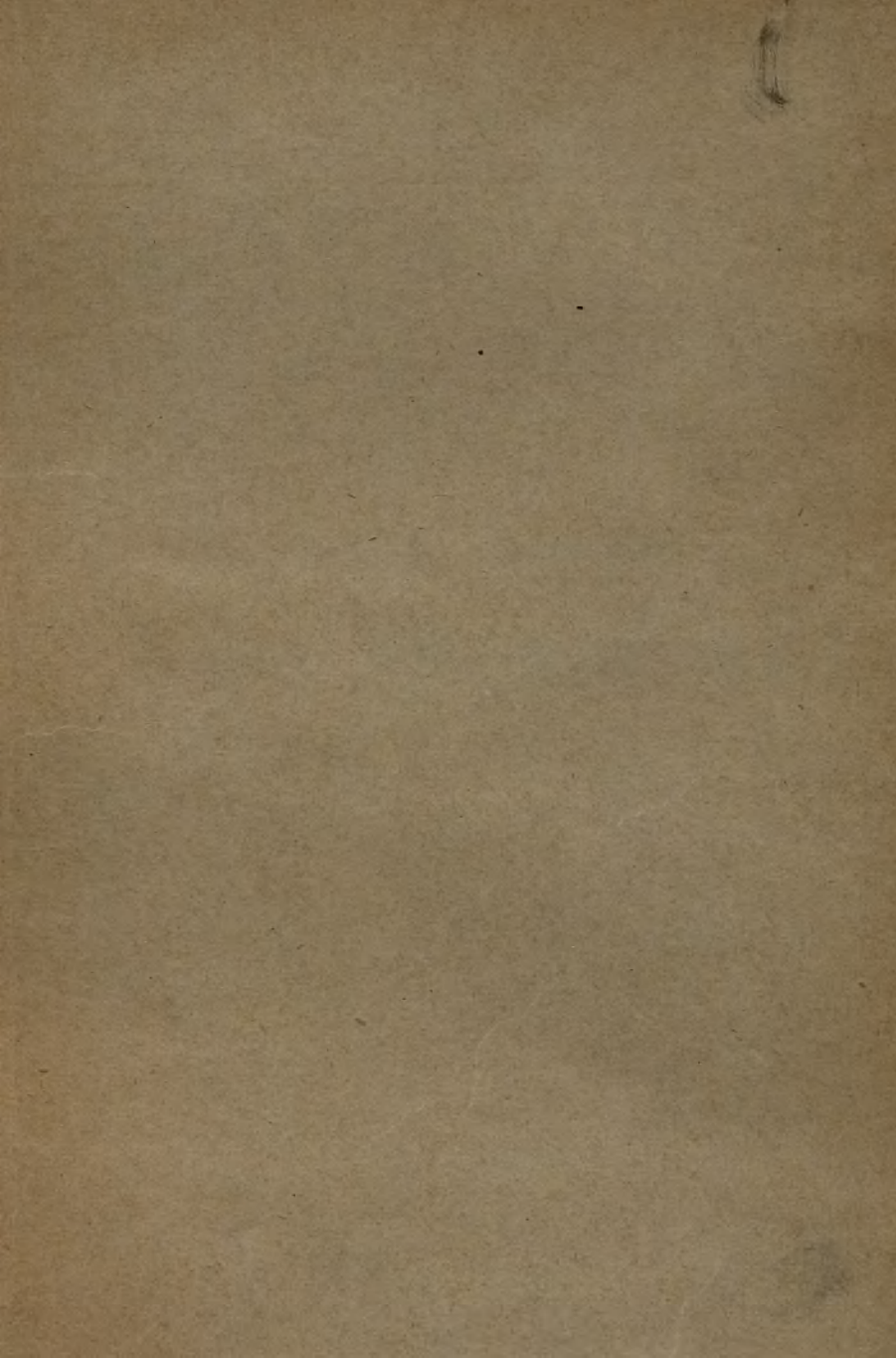

68

Fr. Spodłowski
Inteligatornia
Mielkie Piekary

KATALOG WYSTAWY
DZIEŁ JANA MATEJKI

JAN MATEJKO.

1838 — 1893.

KATALOG

WYSTAWY

DZIEŁ JANA MATEJKI

WE LWOWIE

NAKŁADEM DYREKCJI POWSZECHNEJ WYSTAWY KRAJOWEJ

1894

MICHAŁ LITYŃSKI

Sz 1 i
Sz 2 b 2

109654
I

Antyńska Katowice 18.8.33

cena 121.

SPIS RZECZY.

	Str.
WSTĘP	VII
I. OBRAZY OLEJNE	I
II. KARTONY AKWARELOWE	3 ^I
III. AKWARELE	39
IV. RYSUNKI	43

Pawilon Jana Matejki wykonany został podług planu i pod kierunkiem nadinżyniera Skowrona z żelaza, gipsowych płyt i szkła, aby zapewnić mu ogniotrwałość. Forma jego prosta przedstawia sześcián piramidalnie zlekka zwężający się ku górze z niższym przedsionkiem, co się przyczyniło do nadania mu nazwy mauzoleum. U góry ścian jego na zewnątrz biegnie szeroki fryz do koła, wykonany techniką naśladowującą sgraffitto. Przedstawia on szereg postaci i grup ze znanego dzieła Matejki p. n. »Ubiory w dawnej Polsce«. Fryz ten przerywany jest w pewnych odstępach na całej swej szerokości wielkimi medalionami, w których odtworzone są wielkie historyczne postacie z dawnych pieczęci, podług rysunków Matejkowskich, publikowanych przed laty w *Kłosach*, w *Tygodniku Ilustrowanym*, tudzież w *Albumie*, wydanym w Warszawie. Na ścianie frontowej widzimy przed sobą szlachtę, rycerzy i mieszczaństwo polskie z drugiej połowy XV. i XVI. w.; w środku monogram J. M. a w medalionach Jadwigę i Władysława Warneńczyka. Ściany boczne na fryzie przedstawiają nam w części także szlachtę, a przeważnie rzemieślników i włościan z XVI. stulecia; medaliony zaś pozostałe posłużyły do odtworzenia takich postaci, jak Witold W. K. L., Władysław książę Opolski, Jan Grot i Paweł z Przemankowa, biskupi krakowscy. Fryz ten wykonany został przez uczniów szkoły przemysłowej w Krakowie, według kartonów i pod kierunkiem prof. Lachnera.

Nietylko przypomina on na samym wstępie te rozliczne prace wielkiego mistrza, które po za obrębem jego najgłośniejszej twórczości leżały, ale jednocześnie przygotowuje zwiedzających do tych wrażeń, które ich w obec nagromadzonych dzieł Matejki, mających przeważnie epiczny i historyczny charakter, wewnątrz pawilonu czekają.

Wnętrze ze światłem z góry składa się z dwóch sal, mniejszej wstępnej i większej, stanowiącej główny przybytek. Naprzeciwko wejścia wisi portret Matejki, malowany w ostatnich latach jego życia, a pod portretem w gablocie przyściennej złożona jest jego paleta z pędzlami, tudzież berło ofiarowane mu przez miasto Kraków, symbol jego znaczenia dla sztuki ojczystej i kraju. Po obu stronach portretu wiszą dwa dzieła, w granicach powstania których mieści się cała karyera artysty, z jednej strony »Rejtan na Sejmie warszawskim«, jeden z tych obrazów, które mu zrobiły największą sławę na wstępie i najpierwszy co do daty z wielkich, które są tutaj zgromadzone, a z drugiej obraz najpóźniejszy — ostatni: »Śluby Jana Kazimierza w katedrze lwowskiej«, nieskończony, przy wykonaniu którego śmierć mu wytrąciła paletę i te pędzle z ręki, które spoczywają w gablocie. Nad portretem w górze umieszczone jest dzieło, datujące z kulminacyjnej epoki życia i twórczości mistrza, z południa, że tak powiemy, jego ziemskiej tak znaczącej pielgrzymki, pełne jeszcze tego blasku, spokoju i pogody, których inne dzieła w tym stopniu nie posiadają, a które się tak godzą z samą treścią obrazu: »Unia lubelska«.

Ściany boczne są wypełnione czterema kolosalnymi kompozycjami. W pobliżu ściany głównej na lewo od wejścia wisi »Hołd pruski«, a naprzeciwko po prawej »Grünwald«, dwa największe i pokrewne sobie tryumfy naszej historii i naszego państwowego życia, a od wejścia »Joanna d'Arc« i »Kościuszko pod Racławicami«, oba

natchnione jednym i tem samem uczuciem miłości i poświęcenia za Ojczyznę. Jeżeli w tamtych artysta nam mówi czem byliśmy, to w tych ostatnich dopełniających się nawzajem i wykonanych z taką furją temperamentu i potęgą pędzla, pokazuje nam naocznie i daje nam uczuć czem być jeszcze możemy. Można powiedzieć, że natchnienie, które opromienia twarz dziewicy Orleańskiej i duszę jej przenosi w idealne sfery, uzupełnia po stronie przeciwnej zapał zdrowych, prostych i silnych ludowych mas, wskazując patrzącemu przyszłość.

Nie będziemy opisywać treści innych obrazów, których wykaz znajdzie czytelnik w niniejszym »Katalogu«, zwrócimy tylko uwagę na niektóre. Na ścianie wstępnej sali głównej wisi »Konstytucya 3. Maja«, tudzież obraz podmałowany jednolicie w całości i nieskończony, tak jak »Śluby Jana Kazimierza«. Przedstawia on rozkwit naszego życia umysłowego pod skrzydłami krakowskiego Uniwersytetu w XVI. w. a raczej na przełomie z XV. w XVI w., na tle podwórca »Collegium Jagellonicum«. W obu mistrz pragnął wyrazić Odrodzenie narodu moralne, społeczne i polityczne z jednej, a umysłowe i cywilizacyjne z drugiej strony. Oba sobie zatem odpowiadają w tym do siebie stosunku.

Obrazy, które z wielkiem staraniem udało się tutaj zgromadzić, są tylko częścią z całości dzieł mistrza. Niema między niemi »Kazania Skargi«, »Batorego pod Pskowem«, »Iwana Groźnego«, »Wernyhory«, »Wierzyńska«, »Poświęcenia dzwonu Zygmuntońskiego«, »Władysława Białego«, »Macieja Borkowicza«, »Rogatki«, nie mówiąc o »Zjeździe wiedeńskim z 1515 r.«, o »Zamoy-skim pod Byczyną«, o »Sobieskim pod Wiedniem« nareszcie i o wielu, wielu innych. Pawilon obecny na pomieszczenie wszystkich bezwątpienia nie wystarczyłby. To wszakże co w tych dwóch salach jest zebrane daje kompletny obraz i pełne wyobrażenie o twórczości Matejki, o jej rozwoju od młodzieńczych początków zacząwszy do końca,

i o jej zakresie. Są tu nietylko obrazy, ale kartony do dekoracyj ściennych Maryackiego kościoła w Krakowie, pomysły do fryzu Politechniki we Lwowie, do witrażu krypty św. Leonarda na Wawelu, projekty ołtarza wielkiego na Wawel i pomnika Mickiewicza; są szkice do wielu z tych dzieł, których się nie udało pozyskać i nareszcie tak piękne i charakterystyczne rysunki, między którymi poczet królów polskich na szczególniejszą zasługuje uwagę. Do uzupełnienia całości, do dania wyobrażenia o genialności malarza, o jego potędze twórczej i tej głębokiej intuicji, która pozwalała mu się przenosić w najrozmaitsze epoki historii i odczuwać ducha i charakter każdej, najwięcej się przyczynia genialny cykl z »Dziejów cywilizacji«, który należy bezwątpienia do najznakomitszych dzieł wielkiego malarza. W tych szkicach, — gdyż oderwane tylko z nich epizody Matejko wykonał na większą skalę i wykończył w szczegółach, — odczucie prawdy dziejowej i zrozumienie ludzi i typów wieków minionych, dochodzi do Szekspirowskiej głębokości i nadaje niektórym z nich pierwszorzędną wartość. Pełne ciepła i werwy, z bezpośredniego pocucia płynące poruszenie pędzla przyczynia się do ich szczególniejszego uroku. Są w nich takie, które można wyżej cenić od skończonych obrazów. Przy tej kolosalnej płodności, która nie przestałaby zadziwiać, gdyby była owocem żywota dwa razy dłuższego, dają one miarę tej potęgi twórczej, która wypełnia naczynie bardziej jak po brzegi. Jeżeli się je zestawia w myśli z innemi obrazami mistrza, z wykończonemi kompozycjami, które odtwarzają tyle momentów historii, to się zrozumie jak głęboko ten wielki artysta i człowiek znał dzieje swojej Ojczyzny i w jakiej je obejmował rozciągłości, jak w tem zestawieniu każdy pojedynczy epizod wyłania się z całości i jeżeli nas porusza i do uczuć naszych pod jego pędzlem przemawia, to dlatego, że mu za tło i podstawę

służy cała nasza przeszłość z jej minioną chwałą i z jej strasznym upadkiem.

Podziwiamy w obrazach Matejki archeologiczną wierność i ludzącą dokładność szczegółów, połysk gładki i zimny stalowych zbroi, puszystość miękką aksamitów, migotliwość szeleszczących jedwabów, blask nareszcie ciepłej karnacyi, ale ważniejszą wiele rzeczą od tych zewnętrznych przymiotów, jest prawda wewnętrzna, jest temperament i charakter, jest dusza ludzi z krwi i ciała, których nam stawia żywych przed oczyma, jest duch wypadków nareszcie i ich znaczenie dziejowe, nastrój i styl epiczny w ich opowieści i przedstawieniu, które budzą wyobraźnię i zmuszają do myślenia. Wprawdzie artysta nieraz to znaczenie zanadto podkreśla i obciąża dzieło zbyt dobitnie wyrażoną intencją, »man merkt die Absicht und man wird verstimmt«, wprawdzie ta płodność i ta wybujałość sił twórczych sprawia, że możnaby często z jednego obrazu wykroić ich kilka niezmieniając rozmiarów i że wrażenie jest osłabione nadużyciem siły. Ale w rzeczach ludzkich strony dodatnie dopełniają się ujemnemi. Przymioty największych ludzi okupują się ich wadami. Czem światło jest jaśniejsze, tem mocniejsze rzuca cienia, a nie przestaje być przeto najdroższym z darów bożych na ziemi.

Jan Matejko urodził się 30. Lipca 1838 r. w Krakowie, a zmarł tamże 1. Listopada 1893, w tym samym domu, w którym ujrzał świat, gdzie najdłużej żył i tworzył, przy ulicy Floryańskiej. Życie zatem jego obejmowało tylko 55 lat, wśród których tyle kolosalnych dzieł dokonał, tak był na wszystkich polach, które się pośrednio lub bezpośrednio z jego twórczością i stanowiskiem wiązały — czynny, że się przychodzi zapytać jak znalazł czas na to, co zdziałał. Kształcił się na malarza przedewszystkiem w krakowskiej Szkole sztuk pięknych, krótko tylko bawiąc po jej ukończeniu w Monachium, a najkrócej potem w Wiedniu, —

poczem osiadł w rodzinnem mieście. Zrazu mieszkał w domu rodzicielskim; w r. 1861 krótko w Rynku, a później przy ulicy Krupniczej, skąd się do tego samego domu rodzicielskiego, nabytego przez siebie, przeniósł w r. 1873, nie opuszczając go do śmierci. W tym ostatnim roku nie przyjął ofiarowanego sobie stanowiska dyrektora Akademii Sztuk pięknych w Pradze i został mianowany dyrektorem, na nowo zorganizowanej dla niego Szkoły sztuk pięknych w Krakowie. Oprócz kilku dorywczych i krótkotrwałych podróży za granicę, nie opuszczał prawie kraju, a nawet Krakowa. W r. 1865—66 bawił w Paryżu, w r. 1872 był na Wschodzie i w Konstantynopolu, w latach 1877—1878 odbył wycieczkę do Włoch, a w r. 1884 przebywał w Rzymie, nie mówiąc o przedśmiertnem dla poratowania zdrowia pobycie w Karlsbadzie. Podróże te nie miały żadnego głębszego znaczenia dla jego wewnętrznego życia i twórczości. Były epizodami zewnętrznymi, budzącymi interes jak wszystko, co wielkiego człowieka dotyczy, ale nie wpłynęły pod żadnym prawie względem na rozwój jego talentu. W znacznej części, jak np. do Paryża i Rzymu, nie jechał na to, aby brać, aby korzystać z nauki zachodnich społeczeństw i sławą wieków unieśmiertelnionych wzorów, jak zwykle inni artyści, ale aby dawać, ze swemi własnymi dziełami i zetknąć się osobiście z opinią świata o nich. Żadnego innego języka, prócz polskiego, nie znał, dla porozumienia się z obcymi potrzebował tłumacza. Był Polakiem i to mu w pełni wystarczało. Komu zawdzięczał wyrobienie swego geniuszu, kto był jego mistrzem i najbardziej wpłynął na charakter i rozmiar jego twórczości? To zapytanie naturalne i zwykłe w żywocie każdego artysty, w tym wypadku nie znajduje dostatecznej odpowiedzi. Nie spotykamy wśród współczesnych nazwiska, któreby dało się z nim bezpośrednio łączyć. Zawdzięczał wiele zapewne zasłużonemu prof. Szkoły sztuk pięknych, Władysławowi Łaszczykiewiczowi,

ale tak jak każdy inny z jego kolegów. Stosunek ten nam sam przez się jeszcze nic nie tłumaczy i niczego w twórczości Matejki nie rozjaśnia. Matejki mistrzynią prawdziwą była Polska ze swoją przeszłością, z pomnikami Krakowa, Wawel i kościół Maryacki. Stary mistrz z końca XV w., Wit Stwosz, ze swoim ołtarzem w kościele P. Maryi, był jego najpierwszym i kto wie, czy nie najgłówniejszym nauczycielem. Ta siła charakterystyki, ta wydatność i plastyka kształtów, oznaczająca tak wybitnie i dosadnie każdą indywidualność, idąca do przesady w swoim realizmie, uwydatniająca każdy szczegół, markująca każdą żyłą ręki, każdą kość budowy, przy niepokoju i pewnej jaskrawości nawet, co nas w »Norymberskim snycerzu« uderza — odbiła się w jego twórczości, wycisnęła swoje niezatarte piętno na tem wszystkim, co z pod pędzla Matejki wyszło. Reszty dokonała historia narodu, który nie stworzył państwa, nie potrafił wzniesć trwałych fundamentów całości, ale wydawał przez szeregi wieków potężne, chociaż w wybujałości swej nieraz rażące indywidualności. Niepospolity malarz rosyjski Repin, który przybył do Krakowa umyślnie tylko dla poznania Matejki i znalazł go na marach, stanął w czasie pogrzebu mistrza przy drzwiach kościoła Maryackiego i nie mógł się wydziwić, patrząc na wychodzące tłumy, że tutaj każda głowa, to inny człowiek. »U nas, skoro się jednego widzi — to zna się wszystkich«, były jego słowa. W tem leży źródło Matejkowskiego geniuszu, rodzime i własne, a raczej tych charakterystycznych znamion, po których go poznajemy. Wobec tego rozumiemy dlaczego z pośród nas wyszedł malarz, który w charakterystyce pojedynczych dziejowych postaci niema sobie równego. Wyrósł on na polskim gruncie i był na wskrós Polakiem. Czem człowiek jest wyższy i ma większe znaczenie dla ludzkości, tem silniej się wiąże z rasą, która go wydała. Najwięksi ludzie są najwierniejszymi przedstawicielami narodowości do której należą.

W nich znajduje wyraz i objawia się in actu, to, co leży in potentia na dnie właściwości ich ojczystego społeczeństwa. Czem dąb głębiej zapuszcza w grunt, na którym wyrósł, korzenie, tem ma potężniejsze konary i tem większą niemi przestrzeń w około ocienia.

Trudno jest wykazać w obrazach Matejki jakiś wpływ obcy, ślad wrażenia nawet, któreby na nim jakie arcydzieło wywarło, odbicie chociażby dalekie jakiegoś kierunku artystycznego, czy prądu wiążącego się z życiem sztuki na zachodzie. W jednym tylko i może jedynym obrazie można się jeżeli nie takiego wpływu, to przynajmniej wrażenia domyślać, a nim jest właśnie obraz tutaj wiszący, ta »Apoteoza Uniwersytetu krakowskiego« z epoki Odrodzenia i humanizmu, o której wyżej mówiliśmy. Wprawdzie sam pomysł połączenia ze sobą w jednym i tym samym obrazie postaci nieżyjących jednocześnie i w skutek tego przeniesionych w idealny świat, nie jest nowy i w naszym stuleciu przez malarzy tak francuskich jak niemieckich nieraz powtarzany, ale nie o nim mówimy. W kompozycji tej jest coś więcej, jest wspomnienie dalekie szkoły ateńskiej Rafaela; figura z książką leżąca na pierwszym planie jest oczywiście reminiscencją figury Dyogenesa w tem arcydziele. Skoro ten obraz malował, skoro przed oczyma duszy stawały mu jedne ze składających go postaci po drugiej, i ta się między inne wplotła przybierając właściwe Matejkowskim postaciom formy. Ale to wspomnienie, ta reminiscencja właśnie, czysto zewnętrzna, tem dobitniej nam pokazuje jak jego własny świat jest tylko jemu właściwy i od tych, które są wyrazem wyższych cywilizacji różny. Obraz Matejki jest także »Szkołą Ateńską« sui generis, ale przeniesioną z pod południowego nieba między barbarzyńskich Hyperboreów północy i wszystkie ich znamiona nosi na sobie.

Malarz wielkiego i szerokiego zakroju, na skalę tych mistrzów, których wydawały tylko wielkie epoki sztuki przy

tej rodzimej oryginalności i może dla niej właśnie zyskał on głośne imie na obu półkulach świata i na skrzydłach swej sławy niósł wszędzie sławę Ojczyzny. Ale to nie wszystko. Matejko nie był tylko wielkim artystą i malarzem, ale przede wszystkim wielkim obywatelem i człowiekiem. Sztuka i tak potężna i genialna jego twórczość, służyła mu jedynie do wypowiedzenia tego, co jako obywatel wypowiedzieć uważał za właściwe, lub do spełnienia publicznego aktu, do osiągnięcia celów, które się z położeniem naszego narodu wiązały. Pograżony tylko w swej twórczości, w dziejach i pomnikach polskich, nieznający żadnych potrzeb, prawdziwy anachoreta dla siebie, zamknięty i mało przystępny, żył dla tego posłannictwa, którego brzemie spoczywało, wedle jego przeświadczenia, na jego barkach. Urodził się na to, aby wskrzesił przed oczyma współczesnych i potomnych całą historię Polską i spieszył się gorączkowo, aby to zadanie spełnić. We wszystkim, co przeszłości dotyczyło, zabierał głos z pewnym akcentem autorytetu, czując do tego prawo. Pomnik każdy uważał za swoją własność i patrzył na stary mur tak jak na przyjaciela. Do grobów kryjących królewskie lub naszych wielkich ludzi zwłoki zstępował z religijnem namaszczeniem, odsuwając pewnym gestem innych, jak ktoś, kto do tego jest ze stanowiska swego powołany. Kapłan nie podnosi sakramentu z większem przejęciem, jak on, skoro z głębi otwartych przy restauracjach trumien, brał do ręki relikwie leżące na ich dnie. A była w tem wszystkim ta szczerłość i ta prostota, która płynie z prawdziwej moralnej wielkości. Ta rola strażnika grobów i całej naszej dziejowej przeszłości musiała wpływać na jego stanowisko w stosunku do teraźniejszości i przyszłości. Życie nasze współczesne zajmowało go jak najżywiej. Wiadomo, jak go zajmowały cierpienia Unitów podlaskich i jakie dla nich robił ofiary, wiadomo, jaką rolę w jego życiu grała sprawa Rusi, a kto go bliżej znał, to wie, że skoro

o przyszłość chodziło, to miewał w oczach jakiś proroczy ogień kiedy była o niej mowa.

Co jest rzeczą charakterystyczną dla największych ludzi jakich wydała Polska, to rola jaką grał mistycyzm w ich życiu. Matejko przy głębokiej swej religijności, tak jak Mickiewicz, jak Krasiński, jak nawet Słowacki był także mistykiem. Dwa są portrety Matejki malowane przez niego samego na Wystawie, które tembardziej dopełniają się nawzajem, że jeden jest tylko szkicem drugiego. Pierwszy z nich, szkic tylko, wisi w wstępnej sali i przedstawia nam głowę mistrza zaznaczoną szerokimi rysami na wielkiem, zgubionem tle, malowaną jakby tylko dla siebie, w chwili takiej mistycznej zadumy, podniesioną do idealnego nastroju i oderwaną od otaczającego świata. Drugi portret skończony, o którym wspomnieliśmy na wstępie, stawia go nam siedzącego w pracowni i nieledwie w całej figurze. Wielki człowiek, żyjący tylko dla ideału, zetknął się z rzeczywistością. Cała tragedia jego egzystencji maluje się na tej twarzy. Wszystko co niskie i małe podniosło się i stało mu przed głębokimi oczyma, które patrzą na nas, budząc jakby wyrzut sumienia. Czujemy, że mamy przed sobą indywidualność, której rola i działalność wychodzi poza granice zwykłej, artystycznej karyery. Jakaś wyższa siła moralna przemawia do nas z tej postaci i przykuwa uwagę patrzącego. W obu tych portretach, kto zechce, odczytać może tajniki duszy i życia Matejki.

I

OBRAZY OLEJNE

U w a g a.

Format poniżej zamieszczonych obrazów, jeśli inaczej wyraźnie nie zanotowano, jest prostokątny.

»G. str. . . .« oznacza stronę broszury Maryana Gorzkowskiego p. t.: »O artystycznych czynnościach Jana Matejki« (Kraków, 1882), na której znajduje się wzmianka o obrazie, opatrzonym powyższym odsyłaczem.

Rok 1853.

- 1 Głowa dziada z profilu** (na odwrotnej stronie podmalowany szkic z martwej natury: kupa kukurydzy), pierwsza i najdawniejsza praca mistrza z żywej natury.

Oznacz. (u dołu w lewym rogu): *J. M. r.p. 1853*. Na płótnie, wys. 40·5 cm., szer. 30 cm.

Własność p. Maryana Gorzkowskiego, Kraków.

(G. str. 37).

- 2 Pół figury nagiego mężczyzny z rogiem w ręku.**

Studyum na płótnie, wys. 71·5 cm., szer. 48 cm.

Własność d-ra Leonarda Serafińskiego, Bochnia.

(G. str. 37).

- 3 Carowie Szujscy wprowadzeni przez Żółkiewskiego na sejm warszawski przed Zygmunta III, w r. 1610,** pierwszy obraz historyczny mistrza.

Oznacz. (na odwrotnej stronie u góry w środku): *Malowałem w r. 1853, J. M.* Na płótnie, wys. 75 cm., szer. 107 cm.

Własność p. Maryana Gorzkowskiego, Kraków.

(G. str. 38).

- 4 Ucieczka Henryka Walezyusza.**

Oznacz. (u dołu w lewym rogu): *J. M. 1853*. Na płótnie, wys. 40 cm., szer. 32 cm.

Własność p. Maryana Gorzkowskiego, Kraków.

(G. str. 38).

Rok 1855.

- 5 Głowa starca z różańcem na piersiach.** Ostatni z pustelników, dziad na górze św. Bronisławy w Krakowie.

Oznac. (u dołu na lewo): *J. M. rp. 1855.* Na płótnie, wys. 53 cm., szer. 41 cm.

Własność p. Maryana Gorzkowskiego, Kraków.

(G. str. 40).

- 6 Leszek Biały z Goworkiem.**

Oznac. (na odwrotnej stronie w środku): *J. M. r. p. 1855.* Na płótnie, wys. 70 cm., szer. 58 cm.

Własność p. Karola Kozłowskiego, Poznań.

(G. str. 40).

- 7 Wit Stwosz jako dziecko.**

Oznac. (u góry na lewo): *Jan Matejko rp. 1855.* Na płótnie, wys. 60 cm., szer. 48 cm.

Własność hr. Jerzego Dunina Borkowskiego, Lwów.

(G. str. 40).

- 8 Władysław Jagiełło i Witołd modlący się przed bitwą pod Grunwaldem.** Osoby: Jagiełło modli się, Witołd wskazuje mu nieprzyjaciela, w oddali Krzyżacy niosący im miecze w darze, dalej Skirgiełło, brat króla, młody Zbigniew Oleśnicki i poseł krzyżacki.

Na płótnie, wys. 80 cm., szer. 62 cm.

Własność d-ra Leonarda Serafińskiego, Bochnia.

(G. str. 40).

Rok 1856.

- 9 Śnieg.**

Oznac. (u dołu w prawym rogu): *J. M. 1856.* Studium na płótnie, wys. 46 cm., szer. 61 cm.

Własność p. Maryana Gorzkowskiego, Kraków.

- 10 Głowa starca z ciemną czupryną i siwą brodą, w futrze.** (Ruciński, żołnierz z r. 1831, dziesiętnik z Towarzystwa dobroczynności w Krakowie).

Oznac. (u dołu na prawo): *J. M. rp. 1857.* Na płótnie, wys. 50 cm., szer. 40 cm.

(G. str. 42).

Własność p. Maryana Gorzkowskiego, Kraków.

Rok 1857.

- 11 Głowa chłopca w niebieskiej konfederatce.**

Oznac. (u dołu w środku): *J. M. rp. 1857.* Na płótnie, wys. 48 cm., szer. 35.5 cm.

Własność p. Maryana Gorzkowskiego, Kraków.

(G. str. 42).

- 12 Widok perspektywiczny z ratuszowej wieży na rynek i kościół Panny Maryi w Krakowie.**

Oznac. (na odwrotnej stronie na bieżym pionowo od góry):
Widok na kościół N. P. Maryi i okoliczne budynki, malowany z II-go piętra wieży Ratuszowej w roku 1852/3, przez Jana Matejkę jako ucznia Szkoły sztuk pięknych w Krakowie

jako ówczesny kolega stwierdzam
Izydor Jabłoński.

Na płótnie, wys. 63 cm., szer. 50 cm.

Własność p. Maryana Gorzkowskiego, Kraków.

(G. str. 43).

- 13 Portret Maryi, siostry mistrza.**

Na kartonie, wys. 46 cm., szer. 58 cm.

Własność rodziny mistrza, Kraków.

(G. str. 43).

Rok 1858.

- 14 Portret p. Szymona Darowskiego.**

Oznac. (w dolnej części na prawo): *J. M. 1858.* Na płótnie, wys. 43 cm., szer. 30 cm.

Własność rodziny mistrza, Kraków.

(G. str. 43).

15 Portret pani Pleszowskiej, ciotki mistrza.

Oznacz. (u dołu na odwrotnej stronie): *pani Pleszowska, matka Antoniego rzeźbiarza, ciotka J. Matejki, malowana przez J. Matejkę z czasu studyów w Szkole Krakowskiej. Oryginał. Na płótnie, wys. 57 cm., szer 45.5 cm.*

Własność p. Tadeusza Rybkowskiego, Lwów.

16 Św. Jan Kąty z aniołem. Prawdopodobnie kopia z jakiegoś dawnego obrazu, sporządzona podczas wystawy krajowych starożytności, otwartej 12. września 1858 r., w gmachu księcia Lubomirskiego w Krakowie, może interpretacja obrazu, znajdującego się na wystawie retrospektywnej polskiego malarstwa r. 1894 we Lwowie, pędzla Andrzeja Radwańskiego, Nr. 18 »Katalogu«.

Oznacz. (w środku na lewo): *J. M. 1858.* Na płótnie, wys. 32 cm., szer. 25 cm.

Własność p. Maryana Gorzkowskiego, Kraków.

Rok 1859.

17 Portret p. Teofili Zamojskiej, ciotki mistrza. Tło: surowe płótno.

Oznacz. (w dolnej części obrazu na prawo): *J. M. r. P. 1859.* Na płótnie, wys. 49 cm., szer. 38 cm.

Własność p. Maryana Gorzkowskiego, Kraków.

(G. str. 43).

18 Pół figury nagiego mężczyzny.

Studium z natury na kartonie, wys. 61 cm., szer. 47 cm.

Własność p. Ludwika Michałowskiego, Kraków.

(G. str. 48).

Rok 1861.

19 Głowa panny Dybowskiej. Tło, surowe płótno.

Oznacz. (w środku na prawo): *J. M.* Na płótnie, wys. 55 cm., szer. 46 cm.

Własność rodziny Mistrza, Kraków.

(G. str. 51).

20 Polonia (Hymn boleści). Z psalmów przyszłości
Z. Krasińskiego.

Oznacz. (u dołu w lewym rogu): *J. M. rp. 1861.* Na płótnie, wys. 59 cm., szer. 46 cm.

Własność rodziny mistrza, Kraków.

(G. str. 52).

Rok 1862.

21 Stańczyk w czasie balu na dworze królowej Bony,
kiedy wieść przychodzi o utracie Smoleńska 1514 r.

Szkic do obrazu Nr. 22, na płótnie, wys. 44,5 cm., szer. 54 cm.

Własność hr. Andrzeja Potockiego, Kraków.

22 Stańczyk w czasie balu na dworze królowej Bony,
kiedy wieść przychodzi o utracie Smoleńska 1514.

Na płótnie, wys. 88 cm., szer. 120 cm. (Patrz Nr. 21).

Własność hr. Ignacego Korwina Milewskiego, Wilno.

(G. str. 52).

23 Jan III. Sobieski boso, modlący się w kaplicy po procesyi przed wyprawą na Wiedeń. Osoby: Król Jan klęczący, za nim sługa kościelny, w głębi w drzwiach Sieniawski i Morsztyn.

Oznacz. (u dołu na prawo wyryte): *Józefowi Koszowiczowi Jan Matejko rp. 1877.* Szkic na papierze, wys. 44 cm., szer. 54 cm.

Własność prywatna.

(G. str. 53).

Rok 1863.

24 Konrad Wallenrod.

Szkic na płótnie, wys. 68 cm., szer. 53 cm.

Własność p. Tomasza Prylińskiego, Kraków.

(G. str. 53).

25 Rok 1863. Murawiew w Wilnie. (Okuwanie zesłańców w kajdany).

Oznacz. (u dołu w lewym rogu): *Ż. M. 1863* (wryte). Szkic do wielkiego obrazu, będącego własnością Muzeum ks. Czartoryskich w Krakowie. Na papierze, wys. 50 cm., szer. 72 cm.

Własność p. Piotra Umińskiego, Kraków.

(G. str. 53).

26 Wit Stwosz.

Oznacz. (na odwrotnej stronie u góry):

WIT STWOSZ

szkic MATEŹKI darowany przez niego Gryglewskiemu, u którego widziałem ten obrazek w Gdańsku.

Po śmierci okropnej Gryglewskiego sprzedawano różne jego prace i pamiątki: wtedy szkic ten nabyłem w Warszawie.

Konst. Przeźdz.

Szkic na płótnie, wys. 33 cm., szer. 31 cm.

Własność hr. Konstantego Przeździeckiego.

(G. str. 53).

Rok 1864.

27 Portret D-ra Dietla, b. profesora Uniwersytetu Jagiellońskiego i prezydenta miasta Krakowa.

Na płótnie, wys. 155 cm., szer. 125 cm.

Własność Kliniki Uniwersytetu Jagiellońskiego, Kraków.

(G. str. 54).

Rok 1865.

28 Portret pani Makomaskiej.

Oznacz. (w środku na lewo): *Ż. M. 1865*. Na płótnie, format owalny, wys. 79 cm., szer. 64 cm.

Własność p. Maryana Gorzkowskiego, Kraków.

Rok 1866.

29 Rejtan na sejmie warszawskim 21 kwietnia r. 1773.

Osoby: 1. Tadeusz Rejtan, poseł nowogrodzki. 2. Szczesny Potocki, generał artylerii. 3. Adam Poniński, wielki komandor maltański. 4. Ksawery Branicki, hetman wielki koronny. 5. Massalski, biskup wileński. 6. Ks. Czetwertyński. 7. Ks. Karol Radziwiłł, marszałek konfederacji radomskiej. 8. Franciszek Salezy Potocki, wojewoda kijowski. 9. Ks. Michał Poniatowski, prymas. 10. Ks. Michał Czartoryski, kanclerz wielki litewski. 11. Król Stanisław August. 12. Hugo Kołłątaj, podkanclerzy koronny. 13. Jacek Małachowski. 14. Korsak, poseł. 15. Grabowska. 16. Książ Repnin, ambasador rosyjski. 17. Lubomirska. 18. Katarzyna II. 19. Żołnierz moskiewski. (Ob. Tabl. I.).

Na płótnie, wys. 282 cm., szer. 487 cm. Objaśnienie do tego obrazu napisał Józef Szujski. (Kraków, 1866).

Własność Jego Ces. Mości Najjaśniejszego Pana, Franciszka Józefa I.

(G. str. 54 i 55).

30 Książę Światopełk Pomorski na sejmie w Gąsawie r. 1227.

Oznacz. (u dołu w środku): *J. M. rp. 1866*. Szkic na płótnie, wys. 58,5 cm., szer. 114 cm.

Własność p. Maryana Gorzkowskiego, Kraków.

(G. str. 55).

31 Unia lubelska, 1. Lipca r. 1569.

Oznacz. (u dołu na lewo): *J. M. rp. 1866*. Szkic do wielkiego obrazu Nr. 35, na kartonie, wys. 60 cm, szer. 90 cm.

Własność rodziny mistrza, Kraków.

(G. str. 56).

32 Sędziwój, alchemik, wydobywa z ognia sztukę złota i pokazuje ją królowi i jego dworzanom, między którymi znajdują się spowiednik królewski i błazen.

Szkic na kartonie, wys. 44 cm., szer. 71 cm.

Własność p. Tomasza Prylińskiego, Kraków.

(G. str. 56).

Rok 1867.

33 Zygmunt August i Barbara.

Oznacz. (u dołu w prawym rogu w półkole): *Ż. Matejko 1867.*
Na płótnie, wys. 127 cm., szer. 106 cm.

Własność p. Beli Polyak, Budapeszt.

(G. str. 57).

Rok 1868.

34 Portret p. Leonarda Serafińskiego.

Oznacz. *Ż. M. r. p. 1870.* Na płótnie, wys. 111 cm., szer. 90 cm.

Własność d-ra Antoniego Leonarda Serafińskiego, Bochnia.

(G. str. 57).

Rok (1867 —) 1869.

- 35 Unia lubelska, 1569 r.** Osoby: 1. Król Zygmunt August. 2. Prymas Jakób Uchański. 3. Łukasz Górka. 4. Kardynał Stanisław Hozyusz. 5. Marszałek kor. Jan Firlej. 6. Kasztelan Marcin Zborowski. 7. Hetman w. k. Mikołaj Mielecki. 8. Książę Mikołaj Radziwiłł. 9. Jan Chodkiewicz. 10. Jan Łaski. 11. Biskup wileński Walerj Protaszewicz. 12. Kasztelan gdański Jan Kostka. 13. Frycz Modrzewski. 14. Książę Bazyli Ostrogski. 15. Książę Janusz Ostrogski. 16. Ostafij Wołłowicz. 17. Książę Roman Sanguszko. 18. Książę Michał Wiśniowiecki. 19. Stanisław Tarnowski. 20. Marcin Kromer. 21. Andrzej Tenczyński. 22. Książę Albert Pruski, lennik polski. 23. Tenczyńska. 24. Beata Kościelecka. 25. Anna. Jagiellonka. 26. Szydłowiecka. 27. Herburtówna. 28. Firlejowa. 29. Biskup krakowski

Filip Padniewski. 30. Rafał Leszczyński. 31. Marszałek Sędziwój Czarnkowski. 32. Jan Herburt z Fulsztyna. 33. Walenty Dembiński. 34. Myszkowski. 35. Albert Łaski. (Ob. Tab. II).

Na płótnie, wys. 289 cm., szer. 483 cm. (Patrz Nr. 31).

Własność Wydziału krajowego, Lwów.

(G. str. 57).

36 Widok wnętrza tumby grobowej Kazimierza Wielkiego malowany w czasie odkrycia zwłok w r. 1869.

Oznacz. (u dołu w prawym rogu): *J. Matejko 1869*. Studium natury na kartonie, wys. 60 cm., szer. 47 cm.

Własność rodziny mistrza, Kraków.

(G. str. 58).

37 Stefan Batory pod Pskowem, 1581.

Oznacz. (u dołu w lewym rogu): *J. M. rp. 1869*. Szkic na kartonie do wielkiego obrazu, będącego własnością hr. Benedykta Tyszkiewicza. Wys. 62 cm, szer. 100 cm.

Własność rodziny mistrza, Kraków.

(G. str. 58).

Rok 1870.

38 Portret trojga dzieci mistrza. Osoby: Tadeusz, Helena i Beata Matejko.

Oznacz. (u dołu na lewo): *J. M. rp. 1870*. Na płótnie, wys. 126 cm., szer. 158 cm.

Własność rodziny mistrza, Kraków.

(G. str. 58).

39 Portret Antoniego Serafińskiego, siostrzeńca mistrza.

Oznacz. (w środku na prawo): *J. M. 1870*. Na płótnie, wys. 64 cm., szer. 50 cm.

Własność rodziny mistrza, Kraków.

(G. str. 59).

40 Rzeczpospolita Babińska.

Oznacz. (u dołu na lewo): *Ż. M. 1870 rp.* Szkic do obrazu Nr. 59. na płótnie, wys. 59 cm., szer. 90 cm.

Własność p. Maryana Gorzkowskiego, Kraków.

Rok 1871.

41 Mikołaj Kopernik. Szkic do wielkiego obrazu, który znajduje się w auli »Collegii novi« w Krakowie i jest własnością Uniwersytetu Jagiellońskiego.

Oznacz. (na odwrotnej stronie u dołu): (zatarta dedykacja), *Kraków, d. 1/3 1875 r. P. Jan M.* Na kartonie, wys. 41.5 cm. szer. 52 cm.

Własność p. Piotra Umińskiego, Kraków.

(G. str. 60).

Rok 1872.

42 Widok Bebeku od strony Bosforu w Stambule.

Oznacz. (u dołu w prawym rogu): *Ż. M.* Obraz malowany po powrocie z podróży na Wschód. Na płótnie, wys. 37 cm., szer. 62 cm.

Własność p. Maryana Gorzkowskiego, Kraków.

(G. str. 60).

Rok 1873.

43 Maciek Borkowic. 1358.

Oznacz. (u dołu na lewo): *Ż. M. rp. 1873.* Pierwszy szkic do obrazu, będącego własnością ks. Czartoryskich na Woli Justowskiej pod Krakowem, na płótnie, wys. 92 cm., szer. 76 cm.

Własność p. Maryana Gorzkowskiego, Kraków.

Rok 1874.

44 Hołd pruski.

Oznacz. (u dołu w prawym rogu): *Ż. M. 1874 rp.* Szkic do wielkiego obrazu Nr. 62. Na drzewie, wys. 37 cm., szer. 75 cm.

Własność prywatna.

(G. str. 67).

Rok 1875.

45 Zabicie Przemysława w r. 1296 w Rogoźnie. Osoby: Przemysław, Ryksa z córką i Brandenburczycy.

Oznacz. (u dołu na prawo): *Jan Matejko rp. 1875.* Na drzewie, wys. 62 cm., szer. 83 cm.

Własność Akademii Jugoslovenskiej Umiejętności, Zagrzeb.

(G. str. 69).

46 Koń leżący, z rodu bituików, rasy rosyjskiej, umieszczony w obrazie bitwy pod Grunwaldem, pod Konradem Białym, powtórzony później i w przeciwną zwrócony stroną pod zabitym kirasyerem rosyjskim w obrazie »Kościeszko pod Racławicami«. Tło: surowe płótno.

Oznacz. (u dołu na lewo): *Ż. M.* Studium do obrazu Nr. 52, na płótnie, wys. 80 cm., szer. 57 cm. Patrz Nr. 82.

Własność rodziny mistrza, Kraków.

(G. str. 70).

47 Przód konia skarogniadego, rasy niemieckiej, umieszczonego w obrazie bitwy pod Grunwaldem pod Kazimierzem, księciem Szczecińskim. Tło: surowe płótno.

Studium do obrazu Nr. 52, na płótnie, wys. 114 cm., szer. 43 cm.

Własność p. Maryana Gorzkowskiego, Kraków.

(G. str. 70).

- 48 Łeb konia białego z karkiem**, rasy perszeronów, umieszczonego w obrazie bitwy pod Grunwaldem pod Ulrykiem Jungingen. Tło, surowe płótno.

Oznacz. (u góry w prawym rogu): *Ż. M.* Studium do obrazu Nr. 52, na płótnie, wys. 90 cm., szer. 62.

Własność rodziny mistrza, Kraków.

Rok 1876.

- 49 Św. Ludwik, król francuski, w chwili wyjazdu na krucyatę.** Szkic do obrazu, który wykonali uczniowie mistrza do katedry w Dorpacie. Osoby: św. Ludwik, Blanka Kastylska, Biskup z otoczeniem.

Oznacz. (u dołu na lewo): *Ż. M. 1876 rp.* Na drzewie, wys. 52 cm., szer. 27 cm.

Własność rodziny mistrza, Kraków.

(G. str. 71).

- 50 Wacław Wilczek z Czeszowa**, podczas obrony klasztoru benedyktyńskiego w Trzebicach na Morawach, przeciw Maciejowi Korwinowi, królowi węgierskiemu, w r. 1468.

Oznacz. (u dołu na lewo): *Jan Matejko rp. 1876.* Na płótnie, wys. 265 cm., szer. 130 cm. w każdym rogu wycinek 18 cm. w kwadrat.

Własność hr. Jana Wilczka w Wiedniu.

(G. str. 71).

Rok 1877.

- 51 Portret Franciszka Matejki**, ojca mistrza.

Oznacz. (u dołu): *Franciszek Matejko ur. 1794 † 1860 rp.* malował syn *Jan r. p. 1877.* Na drzewie, wys. 56'5 cm., szer. 42'5 cm.

Własność rodziny mistrza, Kraków.

(G. str. 72).

Rok 1878.

- 52 Bitwa pod Grunwaldem r. 1410.** Osoby: 1. Witołd, W. Książę Litewski. 2. Ulryk Jungingen, Wielki Mistrz. 3. Kazimierz, książę Szczeciński. 4. Jakób Skarbek z Góry, h. Habdank. 5. Wernerus Tetinger, Komandor Elbląski. 6. Zyndram z Maszkowa, Miecznik Krakowski. 7. Mikołaj Skunaczowski, h. Powąła. 8. Konrad Lichtenstein, W. Komandor. 9. Konrad Biały, książę Szląski na Oleśnicy. 10. Marcin Wrocimowski, h. Półkozic. 11. Jan Żyżka z Trocnowa. 12. Jan Długosz, Wieniawczyk. 13. Markward, Komandor Brandenburgski. 14. Henryk Plauen, Komtur Świecki. 15. Krzysztof, Biskup Lubeceński. 16. Jan Grabia, Komtur Gniewski. 17. Zawisza Czarny, Sulimczyk. 18. Domarat z Kobylan, Grzymalczyk. 19. Dypold Kikierzyk. 20. Zbigniew Oleśnicki. 21. Ziemowit, Książę Mazowiecki. 22. Mikołaj Trąba, Podkanclerzy koronny. 23. Zygmunt Korybut. 24. Władysław Jagiełło. (Ob. Tabl. III.).

Oznac. (u dołu w środku): *Jan Matejko rp. 1878*. Na płótnie, wys. 422 cm., szer. 980 cm. Objaśnienie do tego obrazu napisał Marian Gorzkowski, (Kraków, 1878, wyd. II. 1879). Patrz Nr. 46, 47 i 48.

Własność p. D. Rosenbluma, Warszawa.

(G. str. 71).

Rok (1878—) 1879.

- 53 Bitwa pod Warną r. 1444.**

Oznac. (u dołu w prawej części obrazu): *J. M. 1879 rp.* Obraz szkicowo traktowany, na drzewie, wys. 58 cm., szer. 91 cm.

Własność węg. Muzeum narodowego, Budapeszt.

(G. str. 75 i 83).

54 Portret czworga dzieci mistrza. Osoby: Tadeusz, Helena, Beata, Jerzy.

Oznac. (u dołu przy lewej krawędzi w porządku pionowym):
T. H. B. J. Matejkiowie 1879 r. J. M. Na drzewie, wys. 147 cm.,
 szer. 199 cm.

Własność rodziny mistrza, Kraków.

(G. str. 83).

55 Portret hr. Alfreda Potockiego jako Marszałka kraju.

Oznac. (na dole) *J. M. 1879 r.* Na płótnie, wys. 119 cm.,
 szer. 85.5 cm.

Własność Wydziału krajowego, Lwów.

(G. str. 84).

56 Jan Sobieski pod Wiedniem, 1683.

Szkic do wielkiego obrazu, ofiarowanego przez mistrza do Watykanu, na płótnie, wys. 59 cm., szer. 75 cm. Ob. Nr. 57.

Własność p. Maryana Gorzkowskiego, Kraków.

Rok 1880.

57 Jan Sobieski pod Wiedniem, 1683.

Oznac. (u dołu w lewym rogu): *J. M. r. p. 1880.* Szkic do wielkiego obrazu, ofiarowanego przez mistrza do Watykanu, na płótnie, wys. 60 cm., szer. 100 cm. Ob. Nr. 56.

Własność p. Zofii Wołodkowiczowej, Kraków.

(G. str. 85).

Rok 1881.

58 Dymitr z Goraja wstrzymujący Jadwigę od wyłamania drzwi na zamku królewskim. Osoby: Jadwiga, biskup Bodzanta, Dymitr z Goraja, Zawisza z Kurozwęk, kasztelan krakowski, Gniewosz z Dalewic.

Oznac. (u dołu na prawo): *r. p. J. M. 1881.* Na tekturze, wys. 46 cm., szer. 37.5 cm.

Własność hr. Andrzeja Potockiego, Kraków.

(G. str. 93).

- 59 Rzeczpospolita Babińska w. XVI.** Osoby: 1. Stanisław Pszonka, właściciel Babina i założyciel Rzeczypospolitej Babińskiej. 2. Trzeciecki. 3. Arcybiskup Mikołaj Dzierzgowski. 4. Pani Pszonkowa. 5. Jan Kochanowski. 6. Marcin Bielski. 7. Bartosz Paprocki. 8. Bekwarek. 9. Patrycy. 10. Piotr Firlej. 11. Doktor Montana. 12. Myszkowski. 13. Kaszowski. 14. Mikołaj Rej. 15. X. Stanisław Orzechowski. 16. Pani Magdalena Orzechowska. 17. Gaska, błazen. 18. Mikołaj Oleśnicki. 19. Lupa Podlodowski. 20. Ślaza. 21. Jan Łaski.

Oznacz. (u dołu w lewym rogu): *Jan Matejko rp. 1881.* Na płótnie, wys. 96 cm., szer. 199 cm. Objaśnienie do tego obrazu napisał Maryan Gorzkowski, (Kraków, 1881). Patrz Nr. 40.

Własność hr. M. Z., Paryż.

(G. str. 93).

Rok 1882.

- 60 Portret Jerzego Matejki na koniu.**

Oznacz. (u dołu na prawo): *J. M. rp. 1882.* Na drzewie, wys. 112 cm., szer. 74 cm.

Własność prywatna.

- 61 Portret Beaty, córki mistrza, z kanarkiem w ręku.**

Oznacz. (u dołu w prawym rogu): *J. M. 1882.* Na drzewie, wys. 98 cm., szer. 63 cm.

Własność rodziny mistrza, Kraków.

- 62 Hołd pruski, r. 1525.** Osoby: 1. Król Zygmunt Stary. 2. Zygmunt August. 3. Piotr Opaliński. 4. Piotr Tomicki, biskup krakowski. 5. Hieronim Łaski. 6. Jan Łaski, arcybiskup gnieźnieński. 7. Krzysztof Szydłowiecki. 8. Mikołaj Firlej. 9. Andrzej Tenczyński. 10. Gasztold. 11. Górka. 12. Jan Bonar. 13. Albert, Książę Pruski. 14. Hajdek. 15. Fryderyk, Książę lignicki. 16. Jerzy, brat Alberta. 17. Królowa Bona. 18. Zofia Mazowiecka. 19. Anna Mazowiecka. 20. Janusz Mazowiecki. 21. Jadwiga Jagiellonka. 22. Książę Konstanty Ostrogski. 23. Jan Tarnowski. 24. Biskup warmiński, Maurycy

Feber. 25. Kreutzer. 26. Piotr Kmita. 27. Andrzej Kosciński. 28. Seweryn Betman. 29. Przecław Lanckoroński. 30. Bartłomiej Berecci. 31. Stańczyk. (Ob. Tabl. IV.).

Oznacz. (u dołu na lewo): *J. M. rp. 1882*. Obraz darowany przez mistrza dla zamku królewskiego na Wawelu, na płótnie, wys. 388 cm., szer. 785 cm. Objaśnienie do tego obrazu napisał Marian Gorzkowski, Kraków, 1882. Patrz Nr. 44.

Własność Wydziału krajowego; złożony jako depozyt w Muzeum narodowym w Krakowie.

Rok 1883.

63 Popiersie króla Jana III.

Oznacz. (w środku na prawo): *J. M. rp. 1883*. Na płótnie, format owalny, wys. 67 cm., szer. 54 cm.

Własność Edwarda hr. Chołoniewskiego, Rudniki.

64 Jan Zamoyski pod Byczyną, r. 1588.

Oznacz. (u dołu w środku): *Stanisławowi Turnowskiemu, Oratorowi w Watykanie w r. p. 1883. Jan Matejko*. Szkic do obrazu, będącego własnością hr. Konstantego Zamoyskiego. Na płótnie, wys. 28 cm., szer. 50 cm.

Własność hr. Stanisława Tarnowskiego, Kraków.

65 Zygmunt Stary przysłuchuje się dzwonom.

Oznacz. (u dołu w lewym rogu, zatarte): *J. M. rp. 1883*. Obraz szkicowo traktowany, na kartonie, wys. 60 cm., szer. 54 cm.

Własność p. Konrada Wentzla, Kraków.

66 Portret dziecka 4-letniego.

Oznacz. (w środku na prawo): *J. M. 1883*. Na drzewie, wys. 45 cm., szer., 32 cm.

Własność p. Eustachego Sokalskiego, Kęty.

Rok 1884.

67 Bolesław Chrobry w Złotej Bramie w Kijowie, r. 1018.

Oznacz. (na odwrotnej stronie u góry): *Bohdanowi Gorzkowskiemu od Jana Matejki r. p. 1884*. Szkic do Nr. 68, na drzewie, wys. 25 cm., szer. 34 cm.

Własność p. Bohdana Gorzkowskiego, Kraków.

68 Bolesław Chrobry w Złotej Bramie w Kijowie, r. 1018.

Oznac. (u dołu w środku): *Ż. M. r. p. 1884*. Na drzewie, wys. 160 cm., szer. 109 cm. Patrz Nr. 67.

Własność ks. Heliodora Czetwertyńskiego, Kraków.

69 Chrystus zmartwychwstający.

Na drzewie, wys. 103 cm., szer. 68 cm.

Własność hr. Andrzeja Potockiego, Kraków.

70 Jan Kochanowski. Na odwrotnej stronie tego portretu historycznego, który artysta wykonał w r. jubileuszowym Jana z Czarnolasu 1884 i ofiarował w darze Akademii Umiejętności — mieści się następujący własnoręczny Jana Matejki napis:

»Konterfekt Jana pisarza zacnego
 Xięcia poetów w polonij zwanego,
 Malarz Włoch w Czarnolesie farby udanemi
 Imaginował — myślami wdzięcznemi
 Krzepion, że wždy za lat trzysta
 Poznają, jak wyglądał Jan — Boski Lutnista«.

Ex actio Reipublicae Babinensis, pl. 5. pag. 1884.

Format owalny, na płótnie; wys. 64 cm., szer. 75 cm.

Własność Akademii Umiejętności, Kraków.

71 Śmierć Zygmunta Augusta w Knyszynie, r. 1572.

Oznac. (na odwrotnej stronie): *Pierwszy pomysł do obrazu Matejki: biskup Krasieński nawiedzający z Najświętszym Sakramentem króla Zygmunta Augusta wobec Giżanki i Mnischa, chwytających klejnoty królewskie w Knyszynie.*

(u góry): *Obrazek darowany mi 15 kwietnia 1889 roku po odwiezieniu przezemnie Izia do Tarnopola.*

(w środku na prawo): *Król umarł w Knyszynie — dnia 7 lipca 1572 roku — przy Doktorze Frydfederze.*

Szkic do wielkiego obrazu, na drzewie, wys. 33'5 cm., szer. 42 cm.

Własność p. Maryana Gorzkowskiego, Kraków.

Rok 1885.

72 Św. Cyryl i Metody.

Oznacz. (u dołu na prawo, bardzo niewyraźnie): *Ż. M. 1885.* Szkic do obrazu, znajdującego się w kościele św. Cyryla i Metodego w Wielehradzie, na drzewie, wys. 51'5 cm., szer. 25'5 cm.

Własność Towarzystwa Przyjaciół Nauk w Poznaniu.

73 Chmielnicki i Tuhaj Bej pod Lwowem, r. 1678.

Oznacz. (na odwrotnej stronie w środku): *Pierwszy pomysł mistrza Matejki do obrazu Bohdan Chmielnicki z Tuhaj Bejem i Tata-rami oblegając Lwów spostrzegłszy w obłokach Św. Jana z Dukli uciekają z pod miasta. M. G.* Szkic na drzewie, wys. 26 cm. szer. 21 cm.

Własność p. Maryana Gorzkowskiego, Kraków.

74 Twardowski wobec Zygmunta Augusta wywołuje cień królowej Barbary.

Oznacz. (u dołu na prawo): *Ż. M.* Szkic na drzewie, wys. 26 cm., szer. 40 cm.

Własność rodziny mistrza, Kraków.

Rok 1886.

75 Portret Józefa Szujskiego.

Oznacz. (w środku na prawo): *Ż. M. r. p. 1886.* Na drzewie, wys. 130 cm., szer. 100 cm.

Własność Uniwersytetu Jagiellońskiego, Kraków.

76 Poświęcenie Akademii Lubrańskich w Poznaniu (za Zygmunta I. w. XVI).

Oznacz. (u dołu na lewo): *Jan Matejko r. p. 1886.* Na płótnie, wys. 105 cm., szer. 125 cm.

Własność ks. biskupa Edwarda Likowskiego, Poznań.

77 Końska głowa z częścią szyi, maści gniadej. Do konia pod Joanną d'Arc. Tło, surowe płótno.

Oznacz. (u góry na lewo): *Ż. M. r. p. 1886.* Studium do Nr. 79, na płótnie, wys. 95 cm., szer. 65 cm.

Własność prywatna.

- 78 **Głowa siwego konia**, z profilu, umieszczonego pod królem w obrazie »Dziewica Orleańska«. Tło: surowe płótno.

Studyum do Nr. 79, na płótnie, wys. 85 cm., szer. 61 cm.

Własność p. Maryana Gorzkowskiego, Kraków.

- 79 **Joanna d'Arc, r. 1429**. Osoby: 1. Św. Michał Archanioł. 2. Św. Katarzyna. 3. Św. Małgorzata. 4. Joanna d'Arc. 5. Karol VII, król francuski. 6. Marya d'Anjou, królowa francuska. 7. Juvenal des Ursins, arcybiskup z Rheims. 8. Agnieszka Sorel. 9. Poton de Xaintrailles. 10. Duc d'Angoulême. 11. Jan Dunois. 12. Artur Richemont, wielki konetabl Francyi. (Ob. Tabl. V.).

Oznacz. (u dołu w lewym rogu): *Jan Matejko r. p. 1886*. Na płótnie, wys. 480 cm., szer. 972 cm.

Własność rodziny mistrza, Kraków.

Rok 1887.

- 80 **Portret Heleny, córki mistrza, z sokołem**.

Na drzewie, wys. 115 cm., szer. 72 cm.

Własność rodziny mistrza, Kraków.

Rok 1887|8.

- 81 **Królowa korony polskiej**.

- a) Część środkowa: N. Panna z Dzieciątkiem w otoczeniu świętych polskich i aniołów.

Oznacz. (u dołu w środku): *r. p. 1887 J. Matejko* (na odwrotnej stronie w środku): *Stanisławowi Tarnowskiemu — Najgodniejszemu — zawsze niezmiennemu — dat pictor quod habet, 1891*. Na drzewie, wys. 79 cm., szer. 62 cm.

- b) Prawe skrzydło: Anioł męczeństwa, u dołu Unici.

Oznacz. (u dołu): *J. M.* (w prawym) *r. p. 1888*. (w lewym rogu): na płótnie, wys. 78 cm., szer. 26 cm.

- c) Lewe skrzydło: Anioł zwycięstwa; u dołu Henryk Pobożny, Warneńczyk i Żółkiewski.

Oznac. (u dołu): *J. M. r. p.* (w lewym): 1888 (w prawym rogu): na płótnie, wys. 78 cm., szer. 26 cm.

Własność hr. Stanisława Tarnowskiego, Kraków.

- 82 Kościuszko pod Racławicami**, (4. kwietnia 1794 r.). Osoby: Tadeusz Kościuszko; na prawo: Jenerał Józef Madaliński, Wodzicki, Bartosz Głowacki, Stanisław Świszacki; na lewo: Jenerał Józef Zajączek, Hugo Kołłątaj, jakobin Taszycki, Dembowski.

Oznac. (u dołu w prawym rogu): *Jan Matejko r. p.* 1888. Na płótnie, wys. 454 cm., szer. 894 cm. Objaśnienie do tego obrazu napisał Maryan Gorzkowski, (Kraków, 1888). Patrz Nr. 46.

Własność Muzeum Narodowego w Krakowie.

- 83 Piotr Włost Dunin sprowadza Cystersów do Polski.** (W w. XII-ym).

Oznac. (u dołu na lewo): *J. M. r. p.* 1888. Na drzewie, wys. 109 cm., szer. 160 cm.

Własność hr. Jerzego Dunina Borkowskiego, Lwów.

- 84 Maryna Mnischówna pod Astrachaniem, r. 1607.**

Oznac. (u dołu w prawym rogu): *J. M.* Szkic na drzewie, wys. 62 cm., szer. 80 cm.

Własność rodziny mistrza, Kraków.

Rok 1888|9.

Dzieje cywilizacyi w Polsce. (Dwadzieścia szkiców pod tym tytułem od Nr. 85—96 stanowi całość, do której sam mistrz napisał objaśnienie. Kraków, 1889).

- 85 I. Zaprowadzenie chrześcijaństwa w r. 965.** Osoby: Mieczysław I., który zatyka krzyż; orzący Benedyktyni; dudarz; św. Wojciech; Dąbrówka, wysłannicy czeskiego Bolesława; pierwszy biskup poznański Jordan; Cydebura, brat Mieczysława; Adelajda, siostra Mieczysława; Benedyktyni Radzym i Benedykt.

Na wodach Lednickiego jeziora czekają łodzie rybackie, które powiozą św. Apostoła Polski na brzegi Bałtyku, gdzie dostąpi męczeństwa.

Oznacz. (u dołu w środku): *J. M. r. p. 1889*. Szkic na drzewie, wys. 80 cm, szer. 120 cm.

Własność hr. Andrzeja Potockiego, Kraków.

- 86 II. Koronacya pierwszego króla w r. 1001. Cesarz Otton III. z Radzymem, pierwszym arcybiskupem gnieźnieńskim, wkłada koronę królewską na głowę Bolesława Chrobrego, który dzierży miasto berła włócznie św. Maurycego. Inne osoby: biskup pomorski Rejnbern, opat Tuni z chórem Benedyktynów; biskup poznański Unger; Gizyler, arcybiskup magdeb.; Thietmar, biskup z Merseburga; Sobiebor z rodziną Poraitów; królowa Kunilda z synem Mieszkiem; Stojgniew, Światopełk kijowski, Bezbrejm, Nawój, Emeryk z Węgier, Władywój; Krzywosąd, Zazzo, Robert Oblacjonarius.

Oznacz. (u dołu w środku): *J. M. r. p. 1889*. Szkic na drzewie, wys. 71 cm, szer. 105 cm.

Własność hr. Andrzeja Potockiego, Kraków.

- 87 III. Przyjęcie Żydów do Polski w r. 1096. Osoby: król Władysław Herman; synowie królewscy Zbigniew i Bolesław; wojewoda Sieciech; królowa Judyta; rzeźbiarz Leopardi; arcybiskup Marcin; Magnus, wielkorządca Wrocławia; biskup Stefan; Aleksander, Skarbimierz; Żelisław; święty Otton; Benjamin z Tudeli.

Oznacz. (u dołu na prawo): *J. M. r. p. 1889*. Szkic do obrazu będącego własnością p. Arnolda Rappoport w Wiedniu, na płótnie, wys. 76 cm., szer. 112 cm.

Własność hr. Andrzeja Potockiego, Kraków.

- 88 IV. W Łęczycy pierwszy sejm. Spisanie praw, ukrócenie rozbojów w r. 1182. Osoby: biskup Mutyneński, legat papieski; król Kazimierz Sprawiedliwy; biskup krakowski Gedeon; Jaksa Gryf, Mikołaj Lis; Mścisław Ruski; Sambor Żyra; Leszek Biały; Otto Wielkopolski; Bolesław Wysoki; Bogusław Stołpeński. Arcybiskupi: Zdzisław gnieźnieński; Cherubin poznański; Lupus pło-

cki, Onold wrocławski; Zorysław i Gaudenty Lubuski. Opaci: benedyktyński, cysterski, norbertański, i t. d.

Oznacz. (u dołu w lewym rogu): *J. M. r. p. 1888*. Szkic na drzewie, wys. 80 cm., szer. 110 cm.

Własność hr. Andrzeja Potockiego, Kraków.

- 89 V. Klęska lignicka r. 1241. Odrodzenie. — Potrójne mary ze zwłokami Henryka Pobożnego, Bolesława, syna Dypolda morawskiego i Pompona, W. Mistrza krzyżackiego; św. Jacek wznosi hostyę; św. Jadwiga leży krzyżem; Bolesław Rogatka; Bolesław Wstydlivy; św. Kinga; Grzymisława; Konrad Mazowiecki.

Oznacz. (u dołu w prawym rogu): *J. M. r. p. 1888*. Szkic na drzewie, wys. 75 cm., szer. 110 cm.

Własność hr. Andrzeja Potockiego, Kraków.

- 90 VI. Powtórne zajęcie Rusi. Bogactwo i oświata w r. 1366. Osoby: Kazimierz W., książęta shołdowani: Jerzy bełzki, Aleksander Korjatowicz wołyńsko-łucki i Daszko przemyski. Lwowskie duchowieństwo, pa-trycyusze.

Oznacz. (u dołu w prawym rogu): *J. M. 1888*. Szkic na drzewie, wys. 80 cm., szer. 110 cm.

Własność hr. Andrzeja Potockiego, Kraków.

- 91 VII. Założenie Szkoły głównej przeniesieniem do Krakowa ugruntowane. R. 1361—1369 — 1400. Osoby: królowa Jadwiga; kanclerz Piotr Wysz z Rogalina; Jaśko z Tęczyna; Jarosław ze Skotnik; arcybiskup gnieźnieński, Janko z Czarnkowa.

Oznacz. (u dołu w środku): *J. M. r. p. 1888*. Szkic na drzewie, wys. 80 cm., szer. 63 cm.

Własność hr. Andrzeja Potockiego, Kraków.

- 92 VIII. Chrzest Litwy r. 1387. Osoby: królowa Jadwiga; biskup wileński, Jędrzej Wasil Jastrzębiec; arcybiskup Bodzanta; Jagiełło; biskup Jan Kropidło; Jaśko z Tarnowa; Bartosz z Wissenburga; Krystyn z Koziegłów; książę Ziemowit mazowiecki; kanclerz Zaklika; Aleksandra, siostra króla; nowoochrzczeni bracia króla;

księżniczka Danuta; Janusz mazowiecki; Anna Witolowa; Skirgiełło; Witołd.

Oznac. (u dołu w środku): *J. M. r. p. 1888*. Szkic na płótnie, wys. 59 cm., szer. 111 cm.

Własność hr. Andrzeja Potockiego, Kraków.

- 93** IX. Wpływ Uniwersytetu na kraj w w. XV. Nowe prądy. Hussytyzm i humanizm. Osoby: Zbigniew Oleśnicki; św. Jan Kapistran; Hieronim z Pragi; Jan Dąbrówka; Paweł z Brudzewa; Trąba; Michał z Wielunia; Nowkon; Katarzyna Mężykowa; Mikołaj Michałowski; Jan z Kolna; Mikołaj z Brzeźnicy; Tomasz Strzępiński; Jan Długosz; Jan Ostroróg; Grzegorz z Sanoka; Metropolita kijowski; Witelius; Somersfeld; Adam z Łowicza; Stanisław z Krakowa; Wojciech z Brudzewa; Jan Ursyn; Kallimach; Konrad Celtis; Kopernik; św. Jan z Kent; Twardowski; Jan z Głogowy; Wit Stwosz; Grochowski; Werner.

Oznac. (u dołu w środku): *J. M. 1888*. Szkic olejny do obrazu Nr. 112., na drzewie, wys. 70 cm, szer. 116 cm.

Własność hr. Andrzeja Potockiego, Kraków.

- 94** X. Złoty wiek literatury w XVI w. Reformacja. Przewaga katolicyzmu. Osoby: Orzechowski; Stan-
kar; Faust Socyn; Blandrata; Andrzej Dudycz; Lisma-
nin; Morgenstern; Kmita; X. Krowicki; Jakób Przy-
łuski; Frycz Modrzewski; Marcin Bielski; Bernard
Wojewódka; Trzycieski; Górnicki; Sęp Szarzyński;
Jan Kochanowski; Rej; Paprocki; Bekwarek; Gomółka;
Szymonowicz; Krzycki; Klonowicz; Jakób Górski; Ho-
zyusz; Skarga i w. i.

Oznac. (u dołu w środku): *J. M. r. p. 1888*. Szkic na drzewie, wys. 68 cm., szer. 106 cm.

Własność hr. Andrzeja Potockiego, Kraków.

- 95** XI. Potęga Rzeczypospolitej u zenitu. Złota wolność. Elekcja w r. 1573. Osoby: Jan Firlej; Andrzej Górka; prymas Uchański; biskupi: Krasiński; Myszkowski; Konarski; Starożrebski; Karnkowski; Sebastyan Mie-
lecki; Górka; Zborowski; Sieniawski; Kostka; Go-
stomski; Jan Herburt; Taszycki; Szafranec; Achmet

Czausz; Haraburda; Ostrogski; Ks. Radziwiłł Rudy; Siemion; Olbracht Łaski.

Oznac. (u dołu w prawym rogu): *Ż. M. r. p. 1889*. Szkic na płótnie, wys. 72 cm., szer. 112 cm.

Własność hr. Andrzeja Potockiego, Kraków.

96 XII. Konstytucja 3. Maja. Sejm czteroletni. Komisja edukacyjna. Rozbiór w r. 1795.

Oznac. (u dołu w lewym rogu): *Ż. M. r. p. 1888*. Szkic na drzewie, wys. 80 cm., szer. 120 cm. Patrz Nr. 103.

Własność hr. Andrzeja Potockiego, Kraków.

Rok 1889.

97 Śluby Jana Kazimierza w Katedrze lwowskiej d. 1. kwietnia 1656 r.

Oznac. (u dołu na lewo): *Jan Matejko r. p. 1889*. Szkic do obrazu Nr. 113, na drzewie, wys. 48 cm., szer. 26 cm.

Własność prof. d-ra Stanisława Smolki, Kraków.

Rok 1890.

98 Portret Stanisława hr. Tarnowskiego.

Oznac. (w środku na lewo): *Ż. M. r. p. 1890*. Na drzewie, wys. 130 cm., szer. 100 cm.

Własność Uniwersytetu Jagiellońskiego, Kraków.

99 Portret Artura hr. Potockiego.

Oznac. (u dołu na prawo): *Ż. M. r. p. 1890*, (w środku na prawo): *ARTHUR Hr. POTOCKI † 1890*. Na drzewie, wys. 160 cm., szer. 108 cm.

Własność hr. Andrzeja Potockiego, Kraków.

100 Zaślubiny Kazimierza Jagiellończyka z arcyksiężniczką austriacką Elżbietą, r. 1454.

Oznac. (u dołu na prawo): *Jan Matejko r. p. 1890*. Na drzewie, wys. 248 cm., szer. 173 cm.

Własność Jej Ces. Wys. Arcyksiężniczki Maryi Waleryi, Wels.

101 Portret hrabiny Adamowej Potockiej.

Oznacz. (na odwrotnej stronie): *J. W. Katarzynie z Hr. Braniczkiej Hrabinie Adamowej Potockiej Dostojnej a Najzaczniejszej Pani w uznaniu a dla pamięci doznawanej życzliwości w ciężkich mej rodziny chwilach: portret ten Fej własny z wyrazem wdzięczności i przyjaźni oddaje*

Jan Matejko

w Krakowie 29/11 r. P. 1890.

Na drzewie, wys. 145 cm., szer. 111 cm.

Własność hr. Andrzeja Potockiego, Kraków

102 Matka Boska Częstochowska.

Oznacz. (na odwrotnej stronie w środku): *Linie Gorzkowskiej od Jana Matejki d. 9/8 1891 r. p.* Na drzewie, wys. 48 cm., szer. 43 cm.

Własność panny Liny Gorzkowskiej, Kraków.

Rok 1891.

- 103 Konstytucya 3. Maja 1791 r.** Osoby: Dekertowa; Dekert; Kiliński; Pani Grabowska; Dekertówna; Król Stanisław August; Dworzal (Hofbauer); Żłotnicki; Książę Czetwertyński; Branicki; Turski; Piatoli; Kołłątaj; Matuszewicz; Ign. Potocki; Ks. Jabłonowski; Ks. Czartoryski; Zakrzewski; syn Suchorzewskiego; Suchorzewski; Kościuszko; Małachowski; Linowski; Niemcewicz; Badeni; Ks. Sapieha; Kiciński; Zabiełło; Kublicki; Biskup Gorzeński; Lanckoroński; Staszic; Konopka; Zamoyski; Brzostowski; Chreptowicz; Tyzenhaus; Książę Józef Poniatowski; Mokronowski.

Oznacz. (u dołu na prawo): *Jan Matejko r. p. 1891.* Na płótnie, wys. 246 cm., szer. 444 cm. Patrz Nr. 96.

Własność Wydziału krajowego, Lwów.

Rok 1892.**104 Św. Kinga, (w. XIII.).**

Oznacz. (u dołu na lewo): *J. M. r. p. 1892.* Na drzewie, wys. 90 cm., szer. 63 cm.

Własność hr. Jerzego Dunina Borkowskiego, Lwów.

105 Zaślubiny księcia Światopełka z córką Bolesława Chrobrego, r. 1015.

Oznacz. (w środku kartuszy umieszczonej u dołu półokrągłą tarczą herbowa, w niej porozrzucane wyrazy i cyfry): *OICU MATCE 1842. 19. Marca s. st. 1892.* (na lewym brzegu tarczy): *Ż.* (na prawym): *M* (po bokach jej karteliny w festonach),

(po lewej):

(po prawej):

Heliodorowi Światopełkowi i

Amelii z Hrabów Stadnickich

Książętom Czetwertyńskim

w dniu Ich Złotego Wesela

Dzieci z

Wnułkami.

Na drzewie, wys. 68'5 cm., szer. 54'5 cm.

Własność ks. Heliodora Czetwertyńskiego, Kraków.

106 Portret własny.

Oznacz. (w dolnej części na prawo): *Ż. M.* Szkic do Nr. 107, na drzewie, wys. 80 cm., szer. 74'5 cm.

Własność p. Maryana Gorzkowskiego, Kraków.

107 Portret własny.

Oznacz. (w środku na prawo). *Ż. M. r. p. 1892.* Na płótnie, wys. 160 cm., szer. 110 cm. Patrz Nr. 106.

Własność hr. Ignacego Korwina Milewskiego, Wilno.

108 Zabójstwo św. Stanisława, r. 1077.

Oznacz. (u dołu w prawym rogu): *Ż. M.* Szkic na drzewie, wys. 85 cm., szer. 125 cm.

Własność rodziny mistrza, Kraków.

109 Abdykacja Jana Kazimierza w r. 1668.

Oznacz. (u dołu na lewo): *Jan Matejko r. p. 1892.* Szkic na płótnie, wys. 72 cm., szer. 112 cm.

Własność rodziny mistrza, Kraków.

110 Wypędzenie Żydów z Krakowa w r. 1494.

Oznacz. (w dolnej części na prawo): *Jan Matejko r. p. 1892.* Szkic na drzewie, wys. 70'5 cm., szer. 57'5 cm.

Własność rodziny mistrza, Kraków.

111 Napad na Bróg, czyli na Zbór luterski w Krakowie 1587 r.

Oznacz. (u dołu w środku): *r. p. 1892. Jan Matejko.* Szkic na płótnie, wys. 100 cm., szer. 130 cm.

Własność rodziny mistrza, Kraków.

Rok 1893.

- 112 Wpływ Uniwersytetu krakowskiego na kraj w XV. wieku.** Nowe prądy. Hussytyzm i humanizm.

Podmalowany obraz na płótnie, wys. 243 cm., szer. 343 cm.
(Patrz Nr. 93).

Własność rodziny mistrza, Kraków.

- 113 Śluby Jana Kazimierza w katedrze lwowskiej d. 1. kwietnia 1656 r.** Ostatnie dzieło mistrza, które malował na Wystawę lwowską, ale nie zdołał wykończyć przed śmiercią. Osoby: Król Jan Kazimierz; biskup Jan Tarnowski; na lewo: Jan Leszczyński, wojewoda łęczycki; na prawo: Królowa Marya Ludwika; dwaj wieśniacy; Stefan Czarniecki; Jerzy Lubomirski; Stanisław Potocki; Stanisław Lanckoroński; Łaszcz; Ks. Zbaraski; Krzysztof Arciszewski.

Na płótnie, wys. 310 cm., szer. 496 cm. Patrz Nr. 97.

Własność miasta Lwowa, Lwów.

D O D A T E K.

Rok 1861.

- 114 Zabicie Wapowskiego podczas koronacji Henryka Walezyusza.** Osoby: Henryk Walezyusz, Tenczyński, Czarnkowski, Wapowski, Dufort.

Na płótnie, wys. 128 cm, szer. 98 5 cm.

Własność Ks. Eustachego Sanguszki, Lwów.

(G. str. 51).

Rok 1862.

- 115 Dzwon Zygmuntowski.** Pobieżny szkic do większego obrazu, będącego własnością hrabiny z Lenkiewiczów Walewskiej.

Na papierze; wys. 63 cm., szer. 84 cm.
Własność p. Maryi Lisowieckiej, Chłopice.
(G. str. 52).

Rok 1865.

- 116 Wit Stwosz ze swoją wnuczką.**

Na płótnie, wys. 154 cm., szer. 136,5 cm. (Patrz Nr. 26).
Własność prywatna.
(G. str. 54).

Rok 1882.

- 117 Koń skarogniady, widziany grzbietem, Tło: surowe płótno.** Umieszczony w obrazie »Sobieski pod Wiedniem«.

Oznacz. (u dołu na prawo): *J. M.* Studium na płótnie, wys. 74 cm., szer. 39 cm.
Własność prywatna.

Rok 1887.

- 118 Portret Mikołaja Zyplikiewicza, jako Marszałka kraju.**

Oznacz. (u dołu na lewo): *Jan Matejko rp. 1887.* Na płótnie, wys. 121 cm., szer. 86 cm.
Własność Wydziału krajowego, Lwów.

- 119 Błog. Iwo Odrowąż, poświęcający kamień węgielny pod kościół w Iwoniczu.**

Oznacz. (na kamieniu węgielnym): *Iwo Odrowskis. A. D. 1226. Episcopus Craeos.* (u dołu): *J. M. 1887.* Na płótnie, wys. 148,5 cm., szer. 98,5 cm.

Własność Zakładu zdroj. w Iwoniczu z przeznaczeniem do nowej kaplicy Zakładu.

II

KARTONY AKWARELOWE

Rok 1889 — 1891.

120 Św. Leonard. Kolorowany karton do witrażu w krypcie św. Leonarda na Wawelu.

Wys. 200 cm., szer. 100 cm. Zaokrąglony u góry.

Własność hr. Andrzeja Potockiego, Kraków.

Kartony do polichromii kościoła Maryackiego w Krakowie.

Własność rodziny mistrza, Kraków.

121 „Fides” Uosobiona postać Wiary, ujmująca wielką tarczę, na której jest Orzeł polski, Pogoń litewska, Lew ruski i inne herby państwa. (Umieszczona na sklepieniu kościoła nad organami).

Wys. 233 cm., szer. 263 cm.

(Rok 1891).

I.

122—128 Aniołowie grający, umieszczeni najniżej w prezbiterium.

1—2. wys. 210 cm., szer. 295 cm.

3—4. » 142 » » 247 »

5—6. » 140 » » 244 »

7. » 140 » » 118 »

(Rok 1890).

2—8.

129—134 Aniołowie modlący się, którzy trzymają banderole z ustępami litanii loretańskiej, umieszczeni w prezbjterium poniżej fryzu z herbami.

1.	wys.	200	cm.,	szer.	247	cm.
2.	»	204	»	»	222	»
3.	»	240	»	»	240	»
4.	»	205	»	»	240	»
5.	»	205	»	»	240	»
6.	»	204	»	»	248	»

(Rok 1889).

9—14.

135—146 Głowy do aniołów w litanii.

1.	wys.	48	cm.,	szer.	51	cm.
2.	»	44	»	»	38	»
3.	»	66	»	»	49	»
4.	»	67	»	»	42	»
5.	»	58	»	»	55	»
6.	»	68	»	»	39	»
7.	»	68	»	»	39	»
8.	»	42	»	»	38	»
9.	»	63	»	»	68	»
10.	»	55	»	»	57	»
11.	»	55	»	»	59	»
12.	»	55	»	»	45	»

(Rok 1889).

15—26.

147—154 Waryanty do aniołów w litanii.

1.	wys.	64	cm.,	szer.	78	cm.
2.	»	75	»	»	62	»
3.	»	75	»	»	62	»
4.	»	64	»	»	78	»
5.	»	80	»	»	78	»
6.	»	81	»	»	57	»
7.	»	80	»	»	84	»
8.	»	71	»	»	86	»

(Rok 1889).

27—34.

155—164 Główki Cherubinów na glify okien kościoła.

1.	wys.	81	cm.,	szer.	57	cm.
2.	»	71	»	»	63	»
3.	»	85	»	»	62	»
4.	»	71	»	»	63	»
5.	»	78	»	»	58	»
6.	»	62	»	»	75	»
7.	»	71	»	»	63	»
8.	»	71	»	»	63	»
9.	»	85	»	»	62	»
10.	»	71	»	»	62	»

(Rok 1889).

35—44.

165 Trzy głowy dyabłów.

Wys. 57 cm., szer. 146 cm.

(Rok 1890).

45.

166 Projekt chóru muzycznego, umieszczonego w prezbiterium, w stylu późno-gotyckim z końca XV w. według wzorów z zamku w Dębnie.Wys. 86 cm., szer. 47 $\frac{1}{2}$ cm.

(Rok 1889).

124.

167 Św. Cecylia, patronka muzyki, umieszczona pod chórem w prezbiterium.

Wys. 184 cm., szer. 77 cm.

(Rok 1889).

46.

168—171 Motywy do krzyża w tęczu, wspartego na gotyckiej belce, podtrzymywanej przez aniołów z tarczami herbowymi Polski i Litwy.

1.	wys.	145	cm.,	szer.	102	cm.
2.	»	130	»	»	92	»
3.	»	145	»	»	70	»
4.	»	118	»	»	73	»

(Rok 1889).

48—51.

172 Herb Uniwersytetu Jagiellońskiego ze św. Stanisławem, umieszczony we fryzie koronującym prezbiterium.

Wys. 94 cm., szer. 68 cm.

(Rok 1889).

47.

173—176 Herby czterech wydziałów Uniwersytetu Jagiellońskiego, umieszczone w nawie głównej pod oknami.

1. wys. 146 cm., szer. 132 cm.

2. » 145 » » 119 »

3. » 144 » » 119 »

4. » 146 » » 123 »

(Rok 1891).

54—57.

177 i 178 Herby miasta Kaźmierza z literą K., wielki i mały, z fryzu w prezbiterium.

1. wys. 144 cm., szer. 114 cm.

2. » 150 » » 116 »

(Rok 1889).

52—53.

179—205 Godła i herby dawnych cechów i prowincyj, umieszczone wzdłuż fryzu w prezbiterium i w nawie głównej. 27 sztuk. Różne rozmiary.

(Rok 1890—1891).

58—84.

206—217 Herby mieszczan i szlachty, wzory do fryzów pod wstęgą »Salve regina«. 12 sztuk. Różne rozmiary.

(Rok 1889).

85—96.

218—242 Wzory ornamentów do ścian. 25 sztuk. Różne rozmiary.

(Rok 1889—1891).

(97—121).

243 i 244 Ogólne plany kościoła Maryackiego.

1. wys. 64 cm., szer. 85 cm.

2. » 67 » » 102 »

(Rok 1890).

122—123.

245 Chrystus na krzyżu.

Wys. 60 cm., szer. 35 cm.

125.

246 Plan szeregu aniołów z „Ora pro nobis”.

Wys. 140 cm., szer. 160 cm.

1—26.

III

AKWARELE

Rok 1854 — 1860.

247 Hołd pruski. Pierwszy pomysł do wielkiego obrazu Nr. 62.

Oznacz. (u dołu w środku): *J. M. r. P. 1854.* Wys. 12 cm.,
szer. 15.5 cm. Patrz Nr. 44.

Własność p. Maryana Gorzkowskiego, Kraków.

(G. str. 38).

248 Zamek w Wiśniczu I.

Oznacz. (u dołu na prawo): *J. M. r. P. 1855.* Wys. 20 cm.,
szer. 28 cm.

Własność p. Maryana Gorzkowskiego, Kraków.

249 Zamek w Wiśniczu II.

Oznacz. (u dołu na prawo): *J. M. r. P. 1855.* Wys. 25 cm.,
szer. 20 cm.

Własność p. Maryana Gorzkowskiego, Kraków.

250 Zygmunt I. nadający prawa szlachectwa profesorom Jagiell. Uniw. w r. 1535.

Oznacz. (u dołu w środku): *J. M. r. P. 1857.* Wys. 18 cm.,
szer. 26 cm.

Własność p. Maryana Gorzkowskiego, Kraków.

(G. str. 38).

251 Spalenie Malchierowej, rajczyni, na krakowskim Rynku w r. 1539).

Oznacz. (u dołu w prawym rogu): *Ż. M.* Wys. 32 cm, szer. 24 cm. (Rok 1859).

Własność p. Maryana Gorzkowskiego, Kraków.
(G. str. 48).

252 Hołd Bohdana Chmielnickiego pod Zborowem, złożony Janowi Kazimierzowi w r. 1648.

Oznacz. (u dołu w lewym rogu): *Ż. M.* Wys. 32 cm, szer. 24 cm. (Rok 1859).

Własność p. Maryana Gorzkowskiego, Kraków.
(G. str. 48).

253 Kozaczek (na odwrotnej stronie rysunek ołówkiem).

Oznacz. (u dołu na lewo): *Ż. M.* Wys. 11 cm, szer. 6½ cm.

Własność p. Maryana Gorzkowskiego, Kraków.

IV

R Y S U N K I

Rok 1850.

254 Sześć rysunków do „Śpiewów historycznych” Niemcewicza. Kopia rycin Oleszczyńskiego.

Oznacz. (u góry ręką mistrza na każdym rysunku): *Ż. M.* 1850. (Na passepartout zaś obcą ręką następujące objaśnienie):

Jan Olbracht na Bukowinie 1427. — Zajęcie odwachu w Krakowie przez wojska polskie i wywieszenie orłów 1809. — Zamoyski bierze w niewolę arcyksięcia Maksymiliana 1588. — Śmierć Władysława Warneńczyka 1444. — Kazimierz Wielki przedstawia żonę swoją, Aldonę, Władysławowi Łokietkowi. — Żółkiewski przedstawia Carów Szujskich na sejmie 1610. — Myśl wzięta z obrazów do »Śpiewów historycznych« Niemcewicza, wykonana miniaturowo w czasie uczęszczania do gimnazjum św. Anny w Krakowie r. 1856.

Dar księdza kanonika *Polkowskiego*.

Piórkiem. Każdego rysunku wys. 8 cm., szer. 10 cm.

Własność Towarzystwa Przyjaciół Nauk, Poznań.

(G. str. 31).

Rok 1859.

255 Rysunek głowy męskiej z brodą.

Oznacz. (u dołu w środku): *Ż. M.* Rysunek ołówkiem, na papierze, format owalny; wys. 50 cm., 40 cm.

Własność p. Maryana Gorzkowskiego, Kraków.

(G. str. 47).

256 Rysunek głowy kobiecej.

Oznacz. (w środku na lewo): *Ż. M. rp. 1859.* Rysunek ołówkiem, na papierze, format owalny; wys. 50 cm, szer. 40 cm.

Własność p. Maryana Gorzkowskiego,
(G. str. 47).

Rok 1861.**257 Polonia (Hymn boleści) do »Psalmów przyszłości« Krasieńskiego. Pierwszy pomysł do obrazu olejnego Nr. 20.**

Oznacz. (u dołu w lewym rogu piórem): *Ż. M.* (w prawym rogu ołówkiem): *na skrzydłach wiary aniołów.* Rysunek ołówkiem, na papierze; wys. 28 cm., szer. 20 cm.

Własność p. Maryana Gorzkowskiego, Kraków.
(G. str. 52).

Rok 1862.**258 Stańczyk. Pierwszy pomysł do obrazu olejnego Nr. 21 i 22.**

Rysunek ołówkiem, na papierze; wys. 28 cm., 24 cm.

Własność hr. Andrzeja Potockiego, Kraków.

Rok 1863.**259 Kazanie Skargi. Pierwszy pomysł lewego planu wielkiej kompozycji, będącej własnością hr. Augusta Potockiego w Zatorze.**

Oznacz. (u dołu w środku piórem): *Ż. M.* Rysunek ołówkiem, na papierze; wys. 21 cm., szer. 30 cm.

Własność p. Maryana Gorzkowskiego, Kraków.
(G. str. 53).

Rok 1865.

260 Rejtan. Pierwszy pomysł do wielkiego obrazu. Nr. 29.

Oznacz. (u dołu w środku): *J. M. rp. 1865.* Rysunek ołówkiem, na papierze; wys. 22 cm., szer. 36 cm.

Własność hr. Andrzeja Potockiego, Kraków.

Rok 1866.

261 Unia lubelska. Pierwszy pomysł do wielkiego obrazu Nr. 35. Na prawej i dolnej krawędzi postacie mężczyzn w znacznie większych rozmiarach niż na samem przedstawieniu.

Oznacz. (u góry na prawo): kilka liczb dodanych do siebie.

Rysunek ołówkiem, na papierze; wys. 24 cm., szer. 32 cm. Patrz Nr. 31.

Własność pani Tarnawieckiej, Lwów.

262 Sędziwój alchemik. Pierwszy pomysł do wielkiego obrazu.

Oznacz. (u dołu w środku piórem): *J. M.* Rysunek ołówkiem, na papierze; wys. 13 cm., szer. 18 cm. Patrz Nr. 32.

Własność p. Maryana Gorzkowskiego, Kraków.

(G. str. 56).

263 Postać kłęczącego mężczyzny (Sędziwoja). Studium do większego obrazu.

Oznacz.: *J. M.* Rysunek ołówkiem; wys. 17 5 cm., szer. 11 5 cm. (Ob. Nr. 32 i 262).

Własność rodziny mistrza, Kraków.

Rok 1871.

264 Stefan Batory. Pierwszy pomysł do wielkiego obrazu będącego własnością hr. Benedykta Tyszkiewicza.

Oznacz. (u dołu w środku): *J. M. rp. 1871.* Rysunek ołówkiem, na papierze; wys. 16 cm., szer. 29 cm. Patrz. Nr. 37.

Własność hr. Andrzeja Potockiego, Kraków.

265 Podhorce.

Oznacz. (u dołu, ręką mistrza): *J. M. Podhorce dn. 12/7 1871 r. p.* Rysunek ołówkiem; wys. 27 cm., szer. 35 cm.

Własność rodziny mistrza, Kraków.

Rok 1872.

266 Kazimierz Wielki nadaje Statut Wiślicki. Szkic po-
bieżny.

Oznacz. (u dołu na prawo pionowo obcą ręką): $\frac{20}{10}$ 875.
Od Jana Matejki. Rysunek ołówkiem, na papierze; wys. 26 cm,
szer. 22 cm.

Własność dr. Bylickiego, Lwów.

Rok 1874.

267 „Unia lubelska“. Szkic do obrazu Nr. 35.

Oznacz. (u dołu): *J. M.* Ołówkiem na papierze; wys. 20 cm,
szer. 26 cm.

Własność rodziny mistrza, Kraków.

Rok 1879.

268 Portret mężczyzny z brodą.

Oznacz. (u dołu w środku): *Maryanowi Gorzkowskiemu J. M.*
rp. 1879. Rysunek ołówkiem, na papierze; wys. 27 cm., szer. 22 cm.

Własność p. Maryana Gorzkowskiego, Kraków.

269 Motyw ornamentacyjny do kapitelu Sukiennic.

Oznacz. (w środku piórem): *J. M. rp. 1879.* Rysunek ołów-
kiem, na papierze; wys. 28 cm., szer. 52 cm.

Własność p. Jerzego Kieszkowskiego, Kraków.

Rok 1883.

270 Główki do „Jana Sobieskiego pod Wiedniem“.

Oznacz. (u dołu w środku): *J. M. r.p. 1883.* (Pod główkami cyfry 1 — 23). Rysunek ołówkiem na papierze; wys. 20 cm., szer. 46 cm. (Patrz Nr. 56 i 57).

Własność p. Maryana Gorzkowskiego, Kraków.

271 Zygmunt stary przysłuchuje się dzwonom. Szkic do obrazu olejnego. Nr. 65).

Rysunek ołówkiem, na papierze; wys. 36 cm., szer. 24 cm.

Własność p. Tarnawieckiej, Lwów.

Rok 1885.

272 Pomysł do pomnika Mickiewicza, nadesłany na pierwszy konkurs.

Oznacz. (u góry): *Si Deus nobiscum, quis contra nos.* (w środku 12 cm. od dołu): *J. M.* (przy każdej figurze napis objaśniający, także napisy na planie całości narysowanym po lewej stronie w środku. Przy lewym brzegu 30 cm. od dołu obcą ręką: *Nr. 7/.* Rysunek ołówkiem, na papierze, złożonym w środku z dwóch części; wys. 121 cm., szer. 47 cm.

Własność hr. Konstantego Przeździeckiego.

Rok (1885—) 1886.

273 Jedenaście rysunków ołówkowych do „Historii cywilizacji Rodu ludzkiego“.

Oznacz. *J. M. r.p. 1885* (względnie 1886). Wys. 28 cm., szer. 41 cm.

Własność Domu akademickiego, Kraków.

Rok 1886.

274 Główki do „Joanny d'Arc”.

Oznac. (u dołu w środku): *Ż. M. rp. 1886.* (Pod główkami cyfry): 1 — 12. Rysunek ołówkiem, na papierze; wys. 18 cm., szer. 26 cm. (Patrz Nr. 79).

Własność p. Maryana Gorzkowskiego, Kraków.

Rok 1887.

275 Projekt wielkiego gotyckiego ołtarza do katedry na Wawelu.

Oznac. (u dołu w środku): *Ż. M. rp. 1887 d. 24/11* (po prawej 6 napisów objaśniających, po lewej jeden). Rysunek ołówkiem na papierze; wys. 57 cm., szer. 36 cm.

Własność rodziny mistrza, Kraków.

Studia ołówkowe do obrazu „Kościuszk pod Racławicami”. (Ob. Nr. 82).

- 276 Chłopek ostrzący kosę.
- 277 Ciało zabitego dobosza i żołnierza rosyjskiego.
- 278 Chłopek tyłem zwrócony, wiwatujący z rozkrzyżowanymi rękoma.
- 279 Ciała dwóch zabitych żołnierzy rosyjskich.
- 280 Rosyjski muzyk wzięty do niewoli.
- 281 Chłopek, leżący z ranną nogą.
- 282 Chłopek oparty o armatę.
- 283 Mnich odmawiający na klęczkach modlitwy za umierających.
- 284 Chłopek, obcierający kosę własną czapką.
- 285 Ciało zabitego żołnierza rosyjskiego.
- 286 Ciało zabitego żołnierza rosyjskiego.
- 287 Kościuszk.
- 288 Dwa typy bohaterów z pod Racławic.

289 Zabity żołnierz oraz ściskający się chłopci.

290 Konający szlachcic podtrzymywany przez służę.

Oznac. (zawsze u dołu): *Ź. M.* Ołówkiem, na papierze; różne rozmiary.

Własność rodziny mistrza, Kraków.

Rok 1888.

291 Mnich (z obrazu: »Piotr Włast Dunin sprowadza Cystersów do Polski«). (Ob. Nr. 83).

Oznac.: *Ź. M.* Szkic ołówkowy; wys. 30 cm., szer. 23 cm

Własność rodziny mistrza, Kraków.

Szkice do obrazów olejnych, które malowali uczniowie mistrza do ikonostazu kościoła gr. kat. św. Norberta w Krakowie.

292 I. Chrystus na majestacie.

Oznac. (u dołu na prawo): *Ź. M.* $25\frac{1}{2}$ *rp.* 1888.

293 II. Św. Tomasz, Jan, Łukasz i Andrzej.

Oznac. (u dołu w środku): *Ź. M.* *rp.* 1888 $26\frac{1}{2}$ (w środku na prawo): *Ź. M.* $26\frac{1}{2}$ 1888.

294 III. Św. Marek, Wawrzyniec, Paweł i Piotr.

Oznac. (u dołu po lewej stronie): *Ź. M.* $27\frac{1}{2}$ 1888 *rp.* (po prawej): *Ź. M.* $27\frac{1}{2}$ *rp.* 1888.

295 IV. Ukrzyżowanie.

Oznac. (u dołu w środku): *Ź. M.* $28\frac{1}{2}$ *rp.* 1888.

296 V. Zesłanie Ducha św.

Oznac. (u dołu na prawo): *Ź. M.* $4\frac{1}{5}$ 1888 *rp.* Rysunki ołówkiem, na papierze; wys. 28 cm., szer. 40 cm.

Własność rodziny mistrza, Kraków.

Dwa inne szkice do ikonostazu cerkwi św. Norberta w Krakowie.

297 I. Zwiastowanie.

Oznacz. (na dole): *J. M. r.p. 1888* $27\frac{1}{2}$.

298 II. Chrystus z uczniami w Emaus.

Oznacz. (na dole): *J. M. r.p. 1888* $6\frac{1}{7}$. Rysunki ołówkiem, na papierze; wys. 28 cm, szer. 40 cm.

Własność prywatna.

Rok 1889.

299 Marszałek W. K. Jerzy ks. Lubomirski i Hetman W. K. Stan. Potocki. Studium do obrazu »Śluby Jana Kazimierza«. (Ob. Nr. 113 i 97).

Oznacz. (na dole): *J. M. Ołówkiem, na papierze; wys. 30 cm., szer. 23 cm.*

Własność rodziny mistrza, Kraków.

Rok 1890.

300 Zaślubiny Kazimierza Jagiellończyka z Elżbietą austriacką. Pierwszy pomysł do wielkiego obrazu Nr. 100.

Oznacz. (u dołu na prawo): *J. M. r. p. 1890.* Rysunek ołówkiem, na papierze; wys. 28 cm., szer. 23 cm.

Własność dr. Władysława Bylickiego, Lwów.

301 Izajasz, wzór do rzeźby w niszy w prezbiterium kościoła Panny Maryi w Krakowie.

Oznacz. (u dołu w prawym rogu): *Izajasz J. M. r.p. 1890.* Rysunek ołówkiem, na papierze; wys. 36 cm., szer. 22 cm.

Własność p. Maryana Gorzkowskiego, Kraków.

302 Projekt kreśliny do okna gotyckiego w kościele N. P. Maryi w Krakowie.

Oznacz. (w środku na prawo): *J. M. rp. 1890* (na tle wydrukowany plan przekroju poprzecznego nawy kościoła z napisem). Rysunek ołówkiem, na papierze; wys. 49 cm, szer. 30 cm.

Własność rodziny mistrza, Kraków.

Rok 1891.

303 Szkic do obrazu: „Ogłoszenie Konstytucji 3. Maja 1791 r.” (Król Stanisław August).

Oznacz.: *J. M.* Ołówkiem, na papierze. (Ob. Nr. 103). Wys. 26.5 cm., szer. 35 cm.

Własność rodziny mistrza, Kraków.

304 Szkic do obrazu: „Ogłoszenie Konstytucji 3. Maja 1791 r.”

Oznacz.: (na dole): *J. M.* Ołówkiem, na papierze. (Ob. Nr. 103). Wys. 26.5 cm., szer. 35 cm.

Własność rodziny mistrza, Kraków.

305 Projekt witrażu do katedry lwowskiej.

Oznacz. (na środku na lewo): *J. M. r. P. 1893.*

Własność hr. Jerzego Dunina Borkowskiego, Lwów.

306 Fragment architektoniczny.

Oznacz.: *J. M.* Szkic ołówkiem, na papierze.

Własność rodziny mistrza, Kraków.

307 Fragment architektoniczny w stylu gotyckim.

Oznacz.: *J. M.* Szkic ołówkiem, na papierze.

Własność rodziny mistrza, Kraków.

308 Widok ściany klasztornej w ruinach.

Oznacz. (na dole): *J. M.* Szkic ołówkiem, na papierze; wys. 23 cm., szer. 30.5 cm.

Własność rodziny mistrza, Kraków.

309 Kłęczący mnich.

Oznacz. (na dole): *J. M.* Szkic ołówkiem, na papierze; wys. 31 cm., szer. 24 cm.

Własność rodziny mistrza, Kraków.

310 Postać niewiasty w stroju kostyumowym z koroną na głowie.

Oznacz. (na dole): *J. M.* Studium ołówkiem, na papierze; wys. 17.5 cm., szer. 11.5 cm.

Własność rodziny mistrza, Kraków.

311 Postać niewiasty w stroju kostyumowym z koroną na głowie.

Oznacz. (na dole): *J. M.* Studium ołówkiem, na papierze; wys. 17.5 cm., szer. 11.5 cm.

Własność rodziny mistrza, Kraków.

312 Postać niewiasty w stroju kostyumowym.

Oznacz. (na dole): *J. M.* (splecione). Studium ołówkiem, na papierze; wys. 17.5 cm., szer. 11.5 cm.

Własność rodziny mistrza, Kraków.

313 Postać niewiasty w stroju kostyumowym.

Oznacz. (na dole): *J. M.* (splecione). Studium ołówkiem, na papierze; wys. 17.5 cm., szer. 11.5 cm.

Własność rodziny mistrza, Kraków.

314 Postać mężczyzny.

Oznacz.: *J. M.* Szkic ołówkiem, na papierze.

Własność rodziny mistrza, Kraków.

315 Głowa mężczyzny z rękami splecionymi na pierśsiach.

Ołówkiem, na papierze; wys. 17.5 cm., szer. 11.5 cm.

Własność rodziny mistrza, Kraków.

316 Trzy postacie.

Oznacz. (na dole): *J. M.* Szkic ołówkiem, na papierze; wys. 30.5 cm., szer. 23.5 cm.

Własność rodziny mistrza, Kraków.

317 Głowy kilku mężczyzn.

Dwa szkice ołówkowe na jednej tablicy, na papierze; wys. 18,5 cm., szer. 13,5 cm.

Własność hr. Benzelstjerna Engeströma, Poznań.

318 Dwie głowy męskie. (Typy z XVI lub XVII stulecia).

Rysunek ołówkiem, na papierze; wys. 18,5 cm., szer. 14,5 cm.

Własność hr. Benzelstjerna Engeströma, Poznań.

319 Studium drzew.

Oznacz. (na dole): *J. M.* Szkic ołówkiem, na papierze; wys. 30 cm., szer. 21,5 cm.

Własność rodziny mistrza, Kraków.

320 Studium konia.

Oznacz.: *J. M.* Ołówkiem, na papierze; wys. 28,5 cm., szer. 23 cm.

Własność rodziny mistrza, Kraków.

~~~~~

Portrety królów polskich. Czterdzieści i cztery rysunków, oznacz. niezmiennie: *J. M. rp. 1890* (względnie *1891*) i odpowiednim napisem na marginesie.

321 Mieczysław I. (oznacz. na marginesie: »*I. Granica z Mieczysławem w Krzyżu rp. 905*«).

322 Dąbrowka.

323 Bolesław Wielki (Chrobry).

324 Mieczysław II.

325 Richeza.

326 Kazimierz Mnich, Odnowiciel.

327 Bolesław Śmiały.

328 Władysław Herman.

329 Bolesław Krzywousty.

330 Władysław II.

331 Bolesław Kędzierzawy.

332 Mieczysław Stary.

333 Kazimierz Sprawiedliwy.

334 Władysław Laskonogi.

- 335 Leszek Biały.
- 336 Henryk Brodaty.
- 337 Konrad Mazowiecki.
- 338 Bolesław Wstydlivy.
- 339 Leszek Czarny.
- 340 Przemysław.
- 341 Wacław.
- 342 Władysław Łokietek.
- 343 Kazimierz Wielki.
- 344 Lois (Ludwik Węgierski).
- 345 Jadwiga.
- 346 Władysław Jagiełło.
- 347 Władysław Warneńczyk.
- 348 Kazimierz Jagiellończyk.
- 349 Jan Olbracht.
- 350 Aleksander.
- 351 Zygmunt I. (Stary).
- 352 Zygmunt August.
- 353 Henryk Walezyusz.
- 354 Stefan Batory.
- 355 Anna Jagiellonka.
- 356 Zymunt III.
- 357 Władysław IV.
- 358 Jan Kazimierz.
- 359 Michał Korybut.
- 360 Jan Sobieski.
- 361 Stanisław Leszczyński.
- 362 August II.
- 363 August III.
- 364 Stanisław August.

Ołówkiem, na papierze. (Nr. 362. kolorowany zieloną wodną farbą). Wszystkie rysunki jednakowych rozmiarów: wys. 32·5 cm, szer. 26 cm.

Własność p. Perlesa, Wiedeń.

Rejtan na sejmie warszawskim 21 kwietnia r. 1773.

Tablica I. (Nr. 29 Katalogu).

1. Tadeusz Rejtan, poseł nowogrodzki. 2. Szczęsny Potocki, generał artylerji. 3. Adam Poniński, wielki komandor maltański. 4. Ksawery Branicki, hetman wielki koronny. 5. Massalski, biskup wileński. 6. Ks. Czetwertyński. 7. Ks. Karol Radziwiłł, marszałek konfederacji radomskiej. 8. Franciszek Salezy Potocki, wojewoda kijowski. 9. Ks. Michał Poniatowski, prymas. 10. Ks. Michał Czarторыski, kanclerz wielki litewski. 11. Król Stanisław August. 12. Hugo Kollataj, podkanclerzy koronny. 13. Jacek Małachowski. 14. Korsak, poseł. 15. Grabowska. 16. Książ Repnin, ambasador rosyjski. 17. Lubomirska. 18. Portret Katarzyny II. 19. Żołnierz moskiewski.

1. Król Zygmunt August. 2. Prymas Jakób Uchański. 3. Łukasz Górka. 4. Kardynał Stanisław Hozysz. 5. Marszałek kor. Jan Firlej. 6. Kasztelan Marcin Zborowski. 7. Hetman w. k. Mikołaj Mielecki. 8. Książę Mikołaj Radziwiłł. 9. Jan Chodkiewicz. 10. Jan Łaski. 11. Biskup wileński Walery Protaszewicz. 12. Kasztelan gdański Jan Kostka. 13. Frycz Modrzewski. 14. Książę Bazyli Ostrogski. 15. Książę Janusz Ostrogski. 16. Ostafij Wołłowicz. 17. Książę Roman Sanguszko. 18. Książę Michał Wiśniowiecki. 19. Stanisław Tarnowski. 20. Marcin Kromer. 21. Andrzej Tenczyński. 22. Książę Albert Pruski, lennik polski. 23. Tenczyńska. 24. Beata Kościelecka. 25. Anna Jagiellonka. 26. Szydłowiecka. 27. Herburtówna. 28. Firlejowa. 29. Biskup krakowski Filip Padniewski. 30. Rafał Leszczyński. 31. Marszałek Sędziwój Czarnkowski. 32. Jan Herburt z Fulsztyna. 33. Walenty Dembiński. 34. Myszkowski. 35. Albert Łaski.

1. Witold, W. Książę Litewski. 2. Ulryk Jungingen, Wielki Mistrz. 3. Kazimierz, książę Szczeciński. 4. Jakób Skarbek z Góry, h. Habsburg. 5. Wenerus Tetinger, Komandor Elbląski. 6. Zyndram z Maszkowa, Miecznik Krakowski. 7. Mikołaj Skunaczowski, h. Powął. 8. Konrad Lichtenstein, W. Komandor. 9. Konrad Biały, książę Szląski na Oleśnicy. 10. Marcin Wrocimowski, h. Półkozic. 11. Jan Żyłka z Trocnowa. 12. Jan Długosz, Wieniawczyk. 13. Markward, Komandor Brandenburski. 14. Henryk Plauen, Komtur Świecki. 15. Krzysztof, Biskup Lubecański. 16. Jan Grabia, Komtur Gniewski. 17. Zawisza Czarny, Sulimczyk. 18. Domarat z Kobylan, Grzymalczyk. 19. Dypold Kikierzyc. 20. Zbigniew Olesicki. 21. Ziemowit, Książę Mazowiecki. 22. Mikołaj Trąba, Podkanclerzy koronny. 23. Ziemowit, Książę Mazowiecki. 24. Władysław Jagiełło.

1. Król Zygmunt Stary. 2. Zygmunt August. 3. Piotr Opaliński. 4. Piotr Tomicki, biskup krakowski. 5. Hieronim Łaski. 6. Jan Łaski, arcybiskup gniezn. 7. Krzysztof Szyszkowski. 8. Mikołaj Firlej. 9. Andrzej Tenczyński. 10. Gasztold. 11. Górka. 12. Jan Bonar. 13. Albert, Książę Pruski. 14. Hajdek. 15. Fryderyk, Książę lignicki. 16. Jerzy, brat Alberta. 17. Królowa Bona. 18. Zofia Mazowiecka. 19. Anna Mazowiecka. 20. Janusz Mazowiecki. 21. Jadwiga Jagiellonka. 22. Książę Konstanty Ostrogski. 23. Jan Tarnowski. 24. Biskup warmiński, Maurycy Feber. 25. Kreutzer. 26. Piotr Kmita. 27. Andrzej Kościelecki. 28. Seweryn Betman. 29. Przecław Lanckoroński. 30. Bartłomiej Berecci. 31. Stańczyk.

1. Św. Michał Archanioł. 2. Św. Katarzyna. 3. Św. Małgorzata. 4. Joanna d'Arc. 5. Karol VII, król francuski. 6. Marya d'Anjou, królowa francuska. 7. Juvenal des Ursins, arcybiskup z Rheims. 8. Agnieszka Sorel. 9. Poton de Xaintrailles. 10. Duc d'Angoulême. 11. Jan Dunois. 12. Artur Richemont, wielki konetabl Francyi.

ERRATA.

Str. 6. Nr. 16. wiersz 7. zamiast: *we Lwowie, pędzła Andrzeja Radwańskiego*, czytaj: *we Lwowie w pawilonie sztuki, pędzła Andrzeja Radwańskiego i t. d.*

Str. 6. Nr. 17. w. 1. zamiast: *Tło*, czytaj: *Tło*.

Str. 8. Nr. 26. w. 4. zamiast: *Gryglewskiemu*, czytaj: *Gryglewskiemu*.

Str. 11. Nr. 36. w. 3. i 4. *studjum natury*, czytaj: *studjum z natury*.

Str. 13. Nr. 46. w. 1. zamiast: *z rodu bitników*, czytaj: *z rodzaju bitników*.

Str. 26. Nr. 97. w. 1. zamiast: *Śluby Jana Kazimierza*, czytaj: *Śluby Jana Kazimierza*.

Wizerunki Królów polskich

(N-ra Katalogu 321—364)

razem sztuk 44

własność p. M. PERLESA w Wiedniu

do nabycia za cenę 20,000 złr.

Bliższa wiadomość w kancelaryi „Pałacu sztuki”
na Wystawie krajowej.

XVI / 131

Biblioteka Śląska w Katowicach
ID: 0030000574981

I 109654